



AGÈNCIA VALENCIANA ANTIFRAU
AGÈNCIA DE PREVENCIÓ I LLUITA CONTRA EL FRAU I LA CORRUPCIÓ DE LA COMUNITAT VALENCIANA

DOCUMENTS CONTRA LA CORRUPCIÓ

Núm.1

Convenció de las Naciones Unidas contra la Corrupció



Reconeixement - No Comercial - Sense obra derivada: No es permet un ús comercial de l'obra original ni la generació d'obres derivades

Edita: Agència Valenciana Antifrau
Disseny i maquetació: Agència Valenciana Antifrau
Traducció: Agència Valenciana Antifrau

maig de 2018

La versió digital d'aquest document està accessible en el lloc web: <https://www.antifraucv.es>

**AGÈNCIA DE PREVENCIÓ I LLUITA CONTRA EL FRAU I LA
CORRUPCIÓ DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

CONVENCIÓ DE LES NACIONS UNIDES CONTRA LA CORRUPCIÓ

**Feta a Nova York el 31 de octubre de 2003
Ratificada per Espanya el 16 de setembre de 2005**

Aquesta és una traducció no oficial al valencià de l'Instrument de ratificació publicat al
BOE núm. 171 de 16 de juliol de 2006
diponible en:

<https://www.boe.es/boe/dias/2006/07/19/pdfs/A27132-27153.pdf>



ÍNDEX

	Pàg.
Convenció de les Nacions Unides contra la Corrupció	7
I. Disposicions generals	9
II. Mesures preventives	11
III. Penalització i aplicació de la llei	18
IV. Cooperació internacionals	30
V. Recuperació d'actius	41
VI. Assistència tècnica i intercanvi d'informació	47
VII. Mecanismes d'aplicació	50
VIII. Disposicions finals	52

Un dels objectius de l'Agència de Prevenció i Lluita contra el Fraud i la Corrupció de la Comunitat Valenciana és l'activitat preventiva de la qual forma part la divulgació normativa en tot allò que concerneix a la defensa dels valors ètics que han de reforçar la integritat pública i la confiança ciutadana. Amb aquest número 1 de "**Documents contra la Corrupció**" dedicat a la "**Convenció de les Nacions Unides contra la Corrupció**" aprovada a Nova York el 31 d'octubre de 2003 i ratificada per Espanya al juliol de 2006, comencem aquesta tasca divulgativa.

Des de la seua publicació en el BOE la Convenció va passar a integrar l'ordenament jurídic espanyol amb el mateix valor i efecte que una llei pròpia del Parlament, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució Espanyola.

Malgrat l'efecte normatiu que la Convenció de Nacions Unides té per als Estats signataris, pel qual queden obligats a adaptar els seus ordenaments jurídics als requeriments de la Convenció en situacions com la protecció del denunciador i dels testimonis de corrupció; la creació d'estructures especialitzades en la lluita contra el fraud en tots els àmbits de les administracions públiques; l'agreujament de les mesures coercitives contra les males pràctiques en la gestió dels recursos públics; la inclusió com a delictes de l'enriquiment il·lícit o el tractament adequat del conflicte d'interés, etc. la realitat és que en el cas de l'ordenament jurídic espanyol, deixa prou que desitjar, i bona part de les mesures compromeses al ratificar la Convenció en 2006 encara estan pendents de traslladar a l'ordenament jurídic estatal.

No obstant això, les coses es mouen i el Parlament Valencià, en 2016, va aprovar la **Llei 11/2016 de 28 de novembre de creació de l'Agència de Prevenció i Lluita contra el Fraud i la Corrupció**, creant un òrgan especialitzat i independent entre les funcions del qual es troba, entre altres, la de protegir a les persones que denuncien la corrupció i investigar conductes fraudulentas o corruptes en l'àmbit de totes les administracions públiques valencianes per la qual cosa s'ha dotat a l'Agència de la condició d'autoritat pública amb potestat sancionadora. Per tot això, la Comunitat Valenciana dins dels seus límits estatutaris, està sent conseqüent amb el mandat de Nacions Unides respecte a la lluita contra la corrupció avançant-se, en aquest sentit, al propi Estat espanyol.

Per tant, la lectura i comprensió del text íntegre de la **Convenció de Nacions Unides contra la Corrupció** que a continuació segueix, hauria de formar part dels deures de tot servidor públic, siga funcionari o càrrec electe.

València, 9 de desembre de 2017, Dia Internacional de Nacions Unides per a la Lluita contra la Corrupció. **Joan A. Llinares Gómez, Director**



CONSTITUCIÓ ESPANYOLA

Article 96.1

Els tractats internacionals celebrats vàlidament formaran part de l'ordenament intern una vegada hagen estat publicats oficialment a Espanya. Les seues disposicions només podran ser derogades, modificades o suspeses en la forma prevista en els mateixos tractats o d'acord amb les normes generals del Dret internacional.

INSTRUMENT de ratificació de la Convenció de les Nacions Unides contra la corrupció, feta a Nova York el 31 d'octubre de 2003.

Publicat en el BOE núm. 171, de 19 de juliol de 2006

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

Per quan el dia 16 de setembre de 2005, el Plenipotenciari d'Espanya nomenat en bona i deguda forma a aquest efecte, va signar a Nova York la Convenció de les Nacions Unides contra la corrupció, feta a Nova York el 31 d'octubre de 2003,

Vists i examinats el preàmbul i els setanta-un articles de la Convenció,

Concedida per les Corts Generals l'autorització prevista en l'article 94.1 de la Constitució,

Vinc a aprovar i ratificar quan en aquesta es disposa, com en virtut del present l'aprove i ratifique, prometent complir-la, observar-la i fer que es complisca i observe puntualment en totes les seues parts, a la fi de les quals, per a la seua major validació i fermesa MANE expedir aquest Instrument de Ratificació signat per Mi, degudament segellat i confirmat per l'infrascrit Ministre d'Afers exteriors i de Cooperació, amb la següent Declaració:

«El Regne d'Espanya declara que l'expressió "territori especial" continguda en l'apartat 13 de l'article 46, es refereix a les entitats integrades dins de l'organització territorial dels Estats Part, però no així a aquells territoris les relacions exteriors dels quals assumisquen aquests Estats.»

Madrid, a 9 de juny de 2006.

JUAN CARLOS R.

El Ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació
MIGUEL ÀNGEL MORATINOS CUYAUBE

CONVENCIÓ DE LES NACIONS UNIDES CONTRA LA CORRUPCIÓ

PREÀMBUL

Els Estats Part en la present Convenció,

Preocupats per la gravetat dels problemes i les amenaces que planteja la corrupció per a l'estabilitat i seguretat de les societats en soscarar les institucions i els valors de la democràcia, l'ètica i la justícia i en comprometre el desenvolupament sostenible i l'imperi de la llei,

Preocupats també pels vincles entre la corrupció i altres formes de delinqüència, en particular la delinqüència organitzada i la delinqüència econòmica, inclòs el blanqueig de diners,

Preocupats així mateix pels casos de corrupció que comporten grans quantitats d'actius, els quals poden constituir una proporció important dels recursos dels Estats, i que amenacen l'estabilitat política i el desenvolupament sostenible d'aquests Estats,

Convençuts que la corrupció ha deixat de ser un problema local per a convertir-se en un fenomen transnacional que afecta totes les societats i economies, la qual cosa fa essencial la cooperació internacional per a previndre-la i lluitar contra ella,

Convençuts també que es requereix un enfocament ampli i multidisciplinari per a previndre i combatre eficaçment la corrupció,

Convençuts així mateix que la disponibilitat d'assistència tècnica pot exercir un paper important perquè els Estats estiguen en millors condicions de poder previndre i combatre eficaçment la corrupció, entre altres coses enfortint les seues capacitats i creant institucions,

Convençuts que l'enriquiment personal il·lícit pot ser particularment nociu per a les institucions democràtiques, les economies nacionals i l'imperi de la llei,



Decidits a previndre, detectar i dissuadir amb major eficàcia les transferències internacionals d'actius adquirits il·lícitament i a enfortir la cooperació internacional per a la recuperació d'actius,

Reconeixent els principis fonamentals del degut procés en els processos penals i en els procediments civils o administratius sobre drets de propietat,

Tenint present que la prevenció i l'eradicació de la corrupció són responsabilitat de tots els Estats i que aquests han de cooperar entre si, amb el suport i la participació de persones i grups que no pertanyen al sector públic, com la societat civil, les organitzacions no governamentals i les organitzacions de base comunitària, per a que els seus esforços en aquest àmbit siguen eficaços,

Tenint presents també els principis de deguda gestió dels assumptes i els béns públics, equitat, responsabilitat i igualtat davant la llei, així com la necessitat de salvaguardar la integritat i fomentar una cultura de rebuig de la corrupció,

Encomiant la tasca de la Comissió de Prevenció del Delicte i Justícia Penal i l'Oficina de les Nacions Unides contra la Droga i el Delicte en la prevenció i la lluita contra la corrupció,

Recordant el treball realitzat per altres organitzacions internacionals i regionals en aquesta esfera, incloses les activitats del Consell de Cooperació Duanera (també denominat Organització Mundial de Duanes), el Consell d'Europa, la Lliga dels Estats Àrabs, l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic, l'Organització dels Estats Americans, la Unió Africana i la Unió Europea,

Prenent nota amb reconeixement dels instruments multilaterals encaminats a previndre i combatre la corrupció, inclosos, entre altres la Convenció Interamericana contra la Corrupció, aprovada per l'Organització dels Estats Americans el 29 de març de 1996, el Conveni relatiu a la lluita contra els actes de corrupció en els quals estiguen implicats funcionaris de les Comunitats Europees o dels Estats Membres de la Unió Europea, aprovat pel Consell de la Unió Europea el 26 de maig de 1997, el Conveni sobre la lluita contra el suborn dels funcionaris públics estrangers en les transaccions comercials internacionals, aprovat per l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic el 21 de novembre de 1997, el Conveni de dret penal sobre la corrupció, aprovat pel Comitè de Ministres del Consell d'Europa el 27 de gener de 1999, el Conveni de dret civil sobre la corrupció, aprovat pel Comitè de Ministres del Consell d'Europa el 4 de novembre de 1999 i la Convenció de la Unió Africana per a previndre i combatre la corrupció, aprovada pels Caps d'Estat i de Govern de la Unió Africana el 12 de juliol de 2003,

Acollint amb satisfacció l'entrada en vigor, el 29 de setembre de 2003, de la Convenció de les Nacions Unides contra la Delinqüència Organitzada Transnacional,

Han convingut el següent:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Finalitat.

La finalitat de la present Convenció és:

- a) Promoure i enfortir les mesures per a previndre i combatre més eficaçment i eficientment la corrupció;
- b) Promoure, facilitar i recolzar la cooperació internacional i l'assistència tècnica en la prevenció i la lluita contra la corrupció, inclosa la recuperació d'actius;
- c) Promoure la integritat, l'obligació de rendició de comptes i la deguda gestió dels assumptes i els béns públics.

Article 2. Definicions.

Als efectes de la present Convenció:

- a) Per «**funcionari públic**» s'entendrà:
 - i) tota persona que ocupe un càrrec legislatiu, executiu, administratiu o judicial d'un Estat Part, siga designat o triat, permanent o temporal, remunerat o honorari, siga com siga l'antiguitat d'aquesta persona en el càrrec;
 - ii) tota una altra persona que exercisca una funció pública, fins i tot per a un organisme públic o una empresa pública, o que preste un servei públic, segons es definisca en el dret intern de l'Estat Part i s'aplique en l'esfera pertinent de l'ordenament jurídic d'aquest Estat Part;
 - iii) tota una altra persona definida com a «funcionari públic» en el dret intern d'un Estat Part. No obstant això, a l'efecte d'algunes mesures específiques incloses en el capítol II de la present Convenció, podrà entendre's per «funcionari públic», tota persona que exercisca una funció pública o preste un servei públic segons es definisca en el dret intern de l'Estat Part i s'aplique en l'esfera pertinent de l'ordenament jurídic d'aquest Estat Part;
- b) Per «**funcionari públic estranger**» s'entendrà tota persona que ocupe un càrrec legislatiu, executiu, administratiu o judicial d'un país estranger, siga designat o triat; i tota persona que exercisca una funció pública per a un país estranger, fins i tot per a un organisme públic o una empresa pública;
- c) Per «**funcionari d'una organització internacional pública**» s'entendrà un empleat

públic internacional o tota persona que l'organització haja autoritzat a actuar en el seu nom;

d) Per «**béns**» s'entendrà els actius de qualsevol tipus, corporals o incorporals, mobles o immobles, tangibles o intangibles i els documents o instruments legals que acrediten la propietat o altres drets sobre els esmentats actius;

e) Per «**producte del delicte**» s'entendrà els béns de qualsevol índole derivats o obtinguts directament o indirectament de la comissió d'un delicte;

f) Per «**embargament preventiu**» o «**confiscació**» s'entendrà la prohibició temporal de transferir, convertir, alienar o traslladar béns, o d'assumir la custòdia o el control temporal de béns sobre la base d'una ordre d'un tribunal o una altra autoritat competent;

g) Per «**decomís**» s'entendrà la privació amb caràcter definitiu de béns per ordre d'un tribunal o una altra autoritat competent;

h) Per «**delicte determinant**» s'entendrà tot delicte del qual es derive un producte que pugua passar a constituir matèria d'un delicte definit en l'article 23 de la present Convenció;

i) Per «**lliurament vigilat**» s'entendrà la tècnica consistent a permetre que remeses il·lícites o sospitoses isquen del territori d'un o més Estats, el travessen o entren en ell, amb el coneixement i sota la supervisió de les seues autoritats competents, amb la finalitat d'investigar un delicte i identificar a les persones involucrades en la seua comissió.

Article 3. Àmbit d'aplicació.

1. La present Convenció s'aplicarà, de conformitat amb les seues disposicions, a la prevenció, la investigació i l'enjudiciament de la corrupció i a l'embargament preventiu, la confiscació, el decomís i la restitució del producte de delictes tipificats conforme a la present Convenció.

2. Per a l'aplicació de la present Convenció, llevat que continga una disposició en contrari, no serà necessari que els delictes enunciats en ella produïsquen dany o perjudici patrimonial a l'Estat.

Article 4. Protecció de la sobirania.

1. Els Estats Part compliran les seues obligacions conforme a la present Convenció d'acord amb els principis d'igualtat sobirana i integritat territorial dels Estats, així com de no intervenció en els assumptes interns d'altres Estats.

2. Res del que es disposa en la present Convenció facultarà a un Estat Part per a exercir, en el territori d'un altre Estat, jurisdicció o funcions que el dret intern d'aquest Estat reserve

exclusivament a les seues autoritats.

CAPÍTOL II

Mesures preventives

Article 5. Polítiques i pràctiques de prevenció de la corrupció.

1. Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, formularà i aplicarà o mantindrà en vigor polítiques coordinades i eficaces contra la corrupció que promoguen la participació de la societat i reflectisquen els principis de l'imperi de la llei, la deguda gestió dels assumptes públics i els béns públics, la integritat, la transparència i l'obligació de rendir comptes.
2. Cada Estat Part procurarà establir i fomentar pràctiques eficaces encaminades a previndre la corrupció.
3. Cada Estat Part procurarà avaluar periòdicament els instruments jurídics i les mesures administratives pertinents a fi de determinar si són adequats per a combatre la corrupció.
4. Els Estats Part, segons siga procedent i de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, col·laboraran entre si i amb les organitzacions internacionals i regionals pertinents en la promoció i formulació de les mesures esmentades en el present article. Aquesta col·laboració podrà comprendre la participació en programes i projectes internacionals destinats a previndre la corrupció.

Article 6. Òrgan o òrgans de prevenció de la corrupció.

1. Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, garantirà l'existència d'un òrgan o òrgans, segons siga procedent, encarregats de previndre la corrupció amb mesures tals com:
 - a) L'aplicació de les polítiques al fet que es fa al·lusió en l'article 5 de la present Convenció i, quan siga procedent, la supervisió i coordinació de la posada en pràctica d'aquestes polítiques;
 - b) L'augment i la difusió dels coneixements en matèria de prevenció de la corrupció.
2. Cada Estat Part atorgarà a l'òrgan o als òrgans esmentats en el paràgraf 1 del present article la independència necessària, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, perquè puguen exercir les seues funcions de manera eficaç i sense cap influència indeguda. Han de proporcionar-se'ls els recursos materials i el personal especialitzat que siguen necessaris, així com la capacitació que dit personal puga requerir per a l'acompliment de les seues funcions.

3. Cada Estat Part comunicarà al Secretari General de les Nacions Unides el nom i la direcció de l'autoritat o les autoritats que puguen ajudar altres Estats Part a formular i aplicar mesures concretes de prevenció de la corrupció.

Article 7. Sector públic.

1. Cada Estat Part, quan siga apropiat i de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, procurarà adoptar sistemes de convocatòria, contractació, retenció, promoció i jubilació d'empleats públics i, quan siga procedent, d'altres funcionaris públics no triats, o mantindre i enfortir aquests sistemes. Aquests:

a) Estaran basats en principis d'eficiència i transparència i en criteris objectius com el mèrit, l'equitat i l'aptitud;

b) Inclouran procediments adequats de selecció i formació dels titulars de càrrecs públics que es consideren especialment vulnerables a la corrupció, així com, quan siga procedent, la rotació d'aquestes persones a altres càrrecs;

c) Fomentaran una remuneració adequada i escales de sou equitatives, tenint en compte el nivell de desenvolupament econòmic de l'Estat Part;

d) Promouran programes de formació i capacitació que els permeten complir els requisits per a l'exercici del lloc de treball correcte, honorable i degut de les seues funcions i els proporcionen capacitació especialitzada i apropiada perquè siguen més conscients dels riscos de corrupció inherents a l'exercici de les seues funcions. Els programes podran fer referència a codis o normes de conducta en les esferes pertinents.

2. Cada Estat Part considerarà també la possibilitat d'adoptar mesures legislatives i administratives apropiades, d'acord amb els objectius de la present Convenció i de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, a fi d'establir criteris per a la candidatura i elecció a càrrecs públics.

3. Cada Estat Part considerarà, així mateix, la possibilitat d'adoptar mesures legislatives i administratives apropiades, d'acord amb els objectius de la present Convenció i de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, per a augmentar la transparència respecte del finançament de candidatures a càrrecs públics electius i, quan siga procedent, respecte del finançament dels partits polítics.

4. Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, procurarà adoptar sistemes destinats a promoure la transparència i a previndre conflictes d'interessos, o a mantindre i enfortir aquests sistemes.

Article 8 Codis de conducta per a funcionaris públics.

1. A fi de combatre la corrupció, cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, promourà, entre altres coses, la integritat, l'honestedat i la responsabilitat entre els seus funcionaris públics.
2. En particular, cada Estat Part procurarà aplicar, en els seus propis ordenaments institucionals i jurídics, codis o normes de conducta per al correcte, honorable i degut compliment de les funcions públiques.
3. Amb la intenció d'aplicar les disposicions del present article, cada Estat Part, quan siga procedent i de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, prendrà nota de les iniciatives pertinents de les organitzacions regionals, interregionals i multilaterals, tals com el Codi Internacional de Conducta per als titulars de càrrecs públics, que figura en l'annex de la resolució 51/59 de l'Assemblea General de 12 de desembre de 1996.
4. Cada Estat Part també considerarà, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, la possibilitat d'establir mesures i sistemes per a facilitar que els funcionaris públics denuncien tot acte de corrupció a les autoritats competents quan tinguen coneixement d'ells en l'exercici de les seues funcions.
5. Cada Estat Part procurarà, quan siga procedent i de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, establir mesures i sistemes per a exigir als funcionaris públics que facen declaracions a les autoritats competents en relació, entre altres coses, amb les seues activitats externes i amb ocupacions, inversions, actius i regals o beneficis importants que puguen donar lloc a un conflicte d'interessos respecte de les seues atribucions com a funcionaris públics.
6. Cada Estat Part considerarà la possibilitat d'adoptar, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, mesures disciplinàries o d'una altra índole contra tot funcionari públic que transgredisca els codis o normes establits de conformitat amb el present article.

Article 9. Contractació pública i gestió de la hisenda pública.

1. Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, adoptarà les mesures necessàries per a establir sistemes apropiats de contractació pública, basats en la transparència, la competència i els criteris objectius d'adopció de decisions, que siguen eficaços, entre altres coses, per a previndre la corrupció. Aquests sistemes, en l'aplicació dels quals es podra tindre en compte valors mínims apropiats, hauran d'abordar, entre altres coses:

- a) La difusió pública d'informació relativa a procediments de contractació pública i contractes, incloent informació sobre licitacions i informació pertinent o oportuna sobre l'adjudicació de contractes, a fi que els licitadors potencials disposen de temps suficient per a preparar i presentar les seues ofertes;

- b) La formulació prèvia de les condicions de participació, inclosos criteris de selecció i adjudicació i regles de licitació, així com la seua publicació;
 - c) L'aplicació de criteris objectius i predeterminats per a l'adopció de decisions sobre contractació pública a fi de facilitar la ulterior verificació de l'aplicació correcta de les regles o procediments;
 - d) Un mecanisme eficaç d'examen intern, inclòs un sistema eficaç d'apel·lació, per a garantir recursos i solucions legals en el cas que no es respecten les regles o els procediments establits conforme al present paràgraf;
 - e) Quan siga procedent, l'adopció de mesures per a reglamentar les qüestions relatives al personal encarregat de la contractació pública, en particular declaracions d'interés respecte de determinades contractacions públiques, procediments de preselecció i requisits de capacitació.
2. Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic adoptarà mesures apropiades per a promoure la transparència, i l'obligació de rendir comptes en la gestió de la hisenda pública. Aquestes mesures abastaran, entre altres coses:
- a) Procediments per a l'aprovació del pressupost nacional;
 - b) La presentació oportuna d'informació sobre despeses i ingressos;
 - c) Un sistema de normes de comptabilitat i auditoria, així com la supervisió corresponent;
 - d) Sistemes eficaços i eficients de gestió de riscos i de control intern; i
 - e) Quan siga procedent, l'adopció de mesures correctores en cas d'incompliment dels requisits establits en el present paràgraf.
3. Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, adoptarà les mesures que siguen necessàries en els àmbits civil i administratiu per a preservar la integritat dels llibres i registres comptables, estats financers o altres documents relacionats amb les despeses i ingressos públics i per a previndre la falsificació d'aquests documents.

Article 10. Informació pública.

Tenint en compte la necessitat de combatre la corrupció, cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, adoptarà les mesures que siguen necessàries per a augmentar la transparència en la seua administració pública, fins i tot respecte a la seua organització, funcionament i processos d'adopció de decisions, quan siga procedent. Aquestes mesures podran incloure, entre altres coses:

- a) La instauració de procediments o reglamentacions que permeten al públic en general obtindre, quan siga procedent, informació sobre l'organització, el funcionament i els processos d'adopció de decisions de la seua administració pública i, amb el degut respecte a la protecció de la intimitat i de les dades personals, sobre les decisions i actes jurídics que incumbisquen al públic;
- b) La simplificació dels procediments administratius, quan siga procedent, a fi de facilitar l'accés del públic a les autoritats encarregades de l'adopció de decisions; i
- c) La publicació d'informació, la qual cosa podrà incloure informes periòdics sobre els riscos de corrupció en la seua administració pública.

Article 11. Mesures relatives al poder judicial i al ministeri públic.

1. Tenint presents la independència del poder judicial i el seu paper decisiu en la lluita contra la corrupció, cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic i sense menyscapte de la independència del poder judicial, adoptarà mesures per a reforçar la integritat i evitar tota oportunitat de corrupció entre els membres del poder judicial. Aquestes mesures podran incloure normes que regulen la conducta dels membres del poder judicial.
2. Podran formular-se i aplicar-se en el ministeri públic mesures amb idèntic fi a les adoptades conforme al paràgraf 1 del present article en els Estats Part quan aquesta institució no forme part del poder judicial però gaudisca d'independència anàloga.

Article 12. Sector privat.

1. Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, adoptarà mesures per a previndre la corrupció i millorar les normes comptables i d'auditoria en el sector privat, així com, quan siga procedent, preveure sancions civils, administratives o penals eficaces, proporcionades i dissuasives en cas d'incompliment d'aqueixes mesures.
2. Les mesures que s'adopten per a aconseguir aquestes finalitats podran consistir, entre altres coses, en:
 - a) Promoure la cooperació entre els organismes encarregats de fer complir la llei i les entitats privades pertinents;
 - b) Promoure la formulació de normes i procediments encaminats a salvaguardar la integritat de les entitats privades pertinents, inclosos codis de conducta per al correcte, honorable i degut exercici de les activitats comercials i de totes les professions pertinents i per a la prevenció de conflictes d'interessos, així com per a la promoció de l'ús de bones pràctiques comercials entre les empreses i en les relacions contractuals de les empreses amb l'Estat;

c) Promoure la transparència entre entitats privades, incloses, quan siga procedent, mesures relatives a la identitat de les persones jurídiques i naturals involucrades en l'establiment i la gestió d'empreses;

d) Previindre la utilització indeguda dels procediments que regulen a les entitats privades, inclosos els procediments relatius a la concessió de subsidis i llicències per les autoritats públiques per a activitats comercials;

e) Previindre els conflictes d'interessos imposant restriccions apropiades, durant un període raonable, a les activitats professionals d'exfuncionaris públics o a la contractació de funcionaris públics en el sector privat després de la seua renúncia o jubilació quan aquestes activitats o aquesta contractació estiguen directament relacionades amb les funcions exercides o supervisades per aquests funcionaris públics durant la seua permanència en el càrrec;

f) Vetlar perquè les empreses privades, tenint en compte la seua estructura i grandària, disposen de suficients controls comptables interns per a ajudar a previindre i detectar els actes de corrupció i perquè els comptes i els estats financers requerits d'aquestes empreses privades estiguen subjectes a procediments apropiats d'auditoria i certificació.

3. A fi de previindre la corrupció, cada Estat Part adoptarà les mesures que siguen necessàries, de conformitat amb les seues lleis i reglaments interns relatius al manteniment de llibres i registres, la divulgació d'estats financers i les normes de comptabilitat i auditoria, per a prohibir els següents actes realitzats amb la finalitat de cometre qualssevol dels delictes tipificats de conformitat amb la present Convenció:

a) L'establiment de comptes no registrats en llibres;

b) La realització d'operacions no registrades en llibres o mal consignades;

c) El registre de despeses inexistents;

d) El seient de despeses en els llibres de comptabilitat amb indicació incorrecta del seu objecte;

e) La utilització de documents falsos; i

f) La destrucció deliberada de documents de comptabilitat abans del termini previst en la llei.

4. Cada Estat Part denegarà la deducció tributària respecte de despeses que constituïsquen suborn, que és un dels elements constitutius dels delictes tipificats conforme als articles 15 i 16 de la present Convenció i, quan siga procedent, respecte d'altres despeses que hagen tingut per objecte promoure un comportament corrupte.

Article 13. Participació de la societat.

1. Cada Estat Part adoptarà mesures adequades, dins dels mitjans que dispose i de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, per a fomentar la participació activa de persones i grups que no pertanguen al sector públic, com la societat civil, les organitzacions no governamentals i les organitzacions amb base en la comunitat, en la prevenció i la lluita contra la corrupció, i per a sensibilitzar a l'opinió pública respecte a l'existència, les causes i la gravetat de la corrupció, així com a l'amenaça que aquesta representa. Aquesta participació hauria de reforçar-se amb mesures com les següents:

- a) Augmentar la transparència i promoure la contribució de la ciutadania als processos d'adopció de decisions;
- b). Garantir l'accés eficaç del públic a la informació;
- c) Realitzar activitats d'informació pública per a fomentar la intransigència amb la corrupció, així com programes d'educació pública, inclosos programes escolars i universitaris;
- d) Respectar, promoure i protegir la llibertat de recercar, rebre, publicar i difondre informació relativa a la corrupció.

Aquesta llibertat podrà estar subjecta a certes restriccions, que hauran d'estar expressament fixades per la llei i ser necessàries per a:

- i) Garantir el respecte dels drets o la reputació de tercers;
- ii) Salvaguardar la seguretat nacional, l'ordre públic o la salut o la moral públiques.

2. Cada Estat Part adoptarà mesures apropiades per a garantir que el públic tinga coneixement dels òrgans pertinents de lluita contra la corrupció esmentats en la present Convenció i facilitarà l'accés a aquests òrgans; quan siga procedent, per a la denúncia, fins i tot anònima, de qualssevol incidents que puguen considerar-se constitutius d'un delictes tipificat conforme a la present Convenció.

Article 14. Mesures per a previndre el blanqueig de diners.

1. Cada Estat Part:

- a) Establirà un ampli règim intern de reglamentació i supervisió dels bancs i les institucions financeres no bancàries, incloses les persones naturals o jurídiques que presten serveis oficials o oficiosos de transferència de diners o valors i, quan siga procedent, d'altres òrgans situats dins de la seua jurisdicció que siguen particularment susceptibles d'utilització per al blanqueig de diners, a fi de previndre i detectar totes les formes de blanqueig de diners, i en aquest règim es posarà l'accent en els requisits relatius a la identificació del client i, quan siga procedent, del beneficiari final, a l'establiment de registres i a la denúncia de les transaccions sospitoses;

- b) Garantirà, sense perjudici de l'aplicació de l'article 46 de la present Convenció, que les autoritats d'administració, reglamentació i compliment de la llei i altres autoritats encarregades de combatre el blanqueig de diners (incloses, quan siga pertinent conforme al dret intern, les autoritats judicials) siguen capaces de cooperar i intercanviar informació en els àmbits nacional i internacional, de conformitat amb les condicions prescrites en el dret intern i, amb aquesta finalitat, considerarà la possibilitat d'establir una dependència d'intel·ligència financera que servisca de centre nacional de recopilació, anàlisi i difusió d'informació sobre possibles activitats de blanqueig de diners.
2. Els Estats Part consideraran la possibilitat d'aplicar mesures viables per a detectar i vigilar el moviment transfronterer d'efectiu i de títols negociables pertinents, amb subjecció a salvaguardes que garantisquen la deguda utilització de la informació i sense restringir de cap manera la circulació de capitals lícits. Aquestes mesures podran incloure l'exigència que els particulars i les entitats comercials notifiquen les transferències transfrontereres de quantitats elevades d'efectiu i de títols negociables pertinents.
3. Els Estats Part consideraran la possibilitat d'aplicar mesures apropiades i viables per a exigir a les institucions financeres, incloses les que remeten diners, que:
- a) Incloguen en els formularis de transferència electrònica de fons i missatges connexos informació exacta i vàlida sobre el remitent;
 - b) Mantinguen aquesta informació durant tot el cicle de pagaments; i
 - c) Examinen de manera més minuciosa les transferències de fons que no continguen informació completa sobre el remitent.
4. En establir un règim intern de reglamentació i supervisió conforme al present article, i sense perjudici del que es disposa en qualsevol altre article de la present Convenció, s'insta als Estats Part al fet que utilitzen com guia les iniciatives pertinents de les organitzacions regionals, interregionals i multilaterals de lluita contra el blanqueig de diners.
5. Els Estats Part s'esforçaran per establir i promoure la cooperació a escala mundial, regional, subregional i bilateral entre les autoritats judicials, de compliment de la llei i de reglamentació financera a fi de combatre el blanqueig de diners.

CAPÍTOL III

Penalització i aplicació de la llei

Article 15. Suborn de funcionaris públics nacionals.

Cada Estat Part adoptarà les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen

necessàries per a tipificar com a delictes, quan es cometen intencionalment:

a) La promesa, l'oferiment o la concessió a un funcionari públic, en forma directa o indirecta, d'un benefici indegut que redunde en el seu propi profit o en el d'una altra persona o entitat amb la finalitat que, aquest funcionari actue o s'abstinga d'actuar en el compliment de les seues funcions oficials;

b) La sol·licitud o acceptació per un funcionari públic, en forma directa o indirecta, d'un benefici indegut que redunde en el seu propi profit o en el d'una altra persona o entitat amb la finalitat que aquest funcionari actue o s'abstinga d'actuar en el compliment de les seues funcions oficials.

Article 16. Suborn de funcionaris públics estrangers i de funcionaris d'organitzacions internacionals públiques.

1. Cada Estat Part adoptarà les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a tipificar com a delictes, quan es cometen intencionalment, la promesa, l'oferiment o la concessió, en forma directa o indirecta, a un funcionari públic estranger o a un funcionari d'una organització internacional pública, d'un benefici indegut que redunde en el seu propi profit o en el d'una altra persona o entitat amb la finalitat que aquest funcionari actue o s'abstinga d'actuar en l'exercici de les seues funcions oficials per a obtindre o mantindre alguna transacció comercial o un altre benefici indegut en relació amb la realització d'activitats comercials internacionals,

2. Cada Estat Part considerarà la possibilitat d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a tipificar com a delictes, quan es cometen intencionalment, la sol·licitud o acceptació per un funcionari públic estranger o un funcionari d'una organització internacional pública, en forma directa o indirecta, d'un benefici indegut que redunde en el seu propi profit o en el d'una altra persona o entitat, amb la finalitat que aquest funcionari actue o s'abstinga d'actuar en l'exercici de les seues funcions oficials.

Article 17. Malversació o frau, apropiació indeguda o altres formes de desviació de béns per un funcionari públic.

Cada Estat Part adoptarà les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a tipificar com a delictes, quan es cometen intencionalment, la malversació o frau, l'apropriació indeguda o altres formes de desviació per un funcionari públic, en benefici propi o de tercers o d'altres entitats, de béns, fons o títols públics o privats o qualsevol altra cosa de valor que s'hagen confiat al funcionari en virtut del seu càrrec.

Article 18. Tràfic d'influències.

Cada Estat Part considerarà la possibilitat d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a tipificar com a delictes, quan es cometen intencionalment:

a) La promesa, l'ofertament o la concessió a un funcionari públic o a qualsevol altra persona, en forma directa o indirecta, d'un benefici indegut amb la finalitat que el funcionari públic o la persona abuse de la seua influència real o suposada per a obtindre d'una administració o autoritat de l'Estat Part un benefici indegut que redunde en profit de l'instigador original de l'acte o de qualsevol altra persona;

b) La sol·licitud o acceptació per un funcionari públic o qualsevol altra persona, en forma directa o indirecta, d'un benefici indegut que redunde en el seu profit o el d'una altra persona amb la finalitat que el funcionari públic o la persona abuse de la seua influència real o suposada per a obtindre d'una administració o autoritat de l'Estat Part un benefici indegut.

Article 19. Abús de funcions.

Cada Estat Part considerarà la possibilitat d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a tipificar com a delicte, quan es cometa intencionalment, l'abús de funcions o del càrrec, és a dir, la realització o omissió d'un acte, en violació de la llei, per part d'un funcionari públic en l'exercici de les seues funcions, amb la finalitat d'obtindre un benefici indegut per a si mateix o per a una altra persona o entitat.

Article 20. Enriquiment il·lícit.

Amb subjecció a la seua constitució i als principis fonamentals del seu ordenament jurídic, cada Estat Part considerarà la possibilitat d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a tipificar com a delicte, quan es cometa intencionalment, l'enriquiment il·lícit, és a dir, l'increment significatiu del patrimoni d'un funcionari públic respecte dels seus ingressos legítims que no puga ser raonablement justificat per ell.

Article 21. Suborn en el sector privat.

Cada Estat Part considerarà la possibilitat d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a tipificar com a delicte, quan es cometen intencionalment en el curs d'activitats econòmiques, financeres o comercials:

a) La promesa, l'ofertament o la concessió, en forma directa o indirecta, a una persona que dirigisca una entitat del sector privat o complisca qualsevol funció en ella, d'un benefici indegut que redunde en el seu propi profit o en el d'una altra persona, amb la finalitat que, faltant el deure inherent a les seues funcions, actue o s'abstinga d'actuar;

b) La sol·licitud o acceptació, en forma directa o indirecta, per una persona que dirigisca una entitat del sector privat o complisca qualsevol funció en ella, d'un benefici indegut que redunde en el seu propi profit o en el d'una altra persona, amb la finalitat que, faltant el deure inherent a les seues funcions, actue o s'abstinga d'actuar.

Article 22. Malversació o frau de béns en el sector privat

Cada Estat Part considerarà la possibilitat d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a tipificar com a delicte, quan es cometen intencionalment en el curs d'activitats econòmiques, financeres o comercials, la malversació, per una persona que dirigeixca una entitat del sector privat o complisca qualsevol funció en ella, de qualsevol béns, fons o títols privats o de qualsevol altra cosa de valor que s'hagen confiat a aquesta persona per raó del seu càrrec.

Article 23. Blanqueig del producte del delicte.

1. Cada Estat Part adoptarà, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a tipificar com a delicte, quan es cometen intencionalment:

- a)
 - i) La conversió o la transferència de béns, sabent que aquestos béns són producte del delicte, amb el propòsit d'ocultar o dissimular l'origen il·lícit dels béns o ajudar qualsevol persona involucrada en la comissió dels delictes determinants per a eludir les conseqüències jurídiques dels seus actes;
 - ii) L'ocultació o dissimulació de la vertadera naturalesa, l'origen, la ubicació, la disposició, el moviment o la propietat de béns o del legítim dret a aquests, sabent que aquests béns són producte del delicte;
- b) Amb subjecció als conceptes bàsics del seu ordenament jurídic:
 - i) L'adquisició, possessió o utilització de béns, a gratient, en el moment de la seua recepció, que són producte del delicte;
 - ii) La participació en la comissió de qualsevol dels delictes tipificats conforme al present article, així com l'associació i la confabulació per a cometre'ls, la temptativa de cometre'ls i l'ajuda, la incitació, la facilitació i l'assessorament en honor de la seua comissió.

2. Per a les finalitats de l'aplicació o posada en pràctica del paràgraf 1 del present article:

- a) Cada Estat Part vetlarà per aplicar el paràgraf 1 del present article a la gamma més àmplia possible de delictes determinants;
- b) Cada Estat Part inclourà com a delictes determinants, com a mínim, una àmplia gamma de delictes tipificats conforme a la present Convenció;
- c) A l'efecte de l'apartat *b) supra*, entre els delictes determinants s'inclouran els delictes comesos tant dins com fora de la jurisdicció de l'Estat Part interessat. No obstant això, els delictes comesos fora de la jurisdicció d'un Estat Part constituïran

delicte determinant sempre que l'acte corresponent siga delicte conforme al dret intern de l'Estat en què s'haja comés i constituïra així mateix delicte conforme al dret intern de l'Estat Part que aplique o pose en pràctica el present article si el delicte s'haguera comés allí;

d) Cada Estat Part proporcionarà al Secretari General de les Nacions Unides una còpia de les seues lleis destinades a donar aplicació al present article i de qualsevol esmena posterior que es faça a aquestes lleis o a una descripció d'aquestes;

e) Si així ho requereixen els principis fonamentals del dret intern d'un Estat Part, podrà disposar-se que els delictes enunciats en el paràgraf 1 del present article no s'apliquen a les persones que hagen comés el delicte determinant.

Article 24. Encobriment.

Sense perjudici del que es disposa en l'article 23 de la present Convenció, cada Estat Part considerarà la possibilitat d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a tipificar com a delicte, quan es cometen intencionalment després de la comissió de qualssevol dels delictes tipificats conforme a la present Convenció però sense haver participat en ells, l'encobriment o la retenció continuada de béns sabent que aquests béns són producte de qualssevol dels delictes tipificats conforme a la present Convenció.

Article 25. Obstrucció de la justícia.

Cada Estat Part adoptarà les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a tipificar com a delicte, quan es cometen intencionalment:

a) L'ús de força física, amenaces o intimidació, o la promesa, l'oferiment o la concessió d'un benefici indegut per a induir a una persona a prestar fals testimoniatge o a obstaculitzar la prestació de testimoniatge o l'aportació de proves en processos en relació amb la comissió dels delictes tipificats conforme a la present Convenció;

b) L'ús de força física, amenaces o intimidació per a obstaculitzar el compliment de les funcions oficials d'un funcionari de la justícia o dels serveis encarregats de fer complir la llei en relació amb la comissió dels delictes tipificats conforme a la present Convenció. Res del que es preveu en el present article menyscarà el dret dels Estats Part a disposar de legislació que protegisca a altres categories de funcionaris públics.

Article 26. Responsabilitat de les persones jurídiques.

1. Cada Estat Part adoptarà les mesures que siguen necessàries, d'acord amb els seus principis jurídics, a fi d'establir la responsabilitat de persones jurídiques per la seua participació en delictes tipificats conforme a la present Convenció.

2. Amb subjecció als principis jurídics de l'Estat Part, la responsabilitat de les persones

jurídiques podrà ser d'índole penal, civil o administrativa.

3. Aquesta responsabilitat existirà sense perjudici de la responsabilitat penal que incumbisca a les persones naturals que hagen comés els delictes.

4. Cada Estat Part vetlarà en particular perquè s'imposen sancions penals o no penals eficaces, proporcionades i dissuasives, incloses sancions monetàries, a les persones jurídiques considerades responsables conforme al present article.

Article 27. Participació i temptativa.

1. Cada Estat Part adoptarà les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a tipificar com a delicte, de conformitat amb el seu dret intern, qualsevol forma de participació, siga com a còmplice, col·laborador o instigador, en un delicte tipificat conforme a la present Convenció.

2. Cada Estat Part podrà adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a tipificar com a delicte, de conformitat amb el seu dret intern, tota temptativa de cometre un delicte tipificat conforme a la present Convenció.

3. Cada Estat Part podrà adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a tipificar com a delicte, de conformitat amb el seu dret intern, la preparació amb la intenció de cometre un delicte tipificat conforme a la present Convenció.

Article 28. Coneixement, intenció i propòsit com a elements d'un delicte.

El coneixement, la intenció o el propòsit que es requereixen com a element d'un delicte tipificat conforme a la present Convenció podran inferir-se de circumstàncies fàctiques objectives.

Article 29. Prescripció.

Cada Estat Part establirà, quan siga procedent, conforme al seu dret intern, un termini de prescripció ampli per a iniciar processos per qualssevol dels delictes tipificats conforme a la present Convenció i establirà un termini major o interromprà la prescripció quan el presumpte delinqüent haja eludit l'administració de justícia.

Article 30. Procés, veredictes i sancions.

1. Cada Estat Part penalitzarà la comissió dels delictes tipificats conforme a la present Convenció amb sancions que tinguen en compte la gravetat d'aquests delictes.

2. Cada Estat Part adoptarà les mesures que siguen necessàries per a establir o mantindre, de conformitat amb el seu ordenament jurídic i els seus principis constitucionals, un equilibri apropiat entre qualssevol immunitats o prerrogatives jurisdiccionals atorgades als seus funcionaris públics per al compliment de les seues funcions i la possibilitat de ser precis, de procedir efectivament a la investigació, l'enjudiciament i la fallada dels delictes

tipificats conforme a la present Convenció.

3. Cada Estat Part vetlarà perquè s'exercisquen qualssevol facultats legals discrecionals que dispose conforme al seu dret intern en relació amb l'enjudiciament de persones pels delictes tipificats conforme a la present Convenció a fi de donar màxima eficàcia a les mesures adoptades per a fer complir la llei respecte d'aquests delictes, tenint degudament en compte la necessitat de previndre'ls.

4. Quan es tracte de delictes tipificats conforme a la present Convenció, cada Estat Part adoptarà mesures apropiades, de conformitat amb el seu dret intern i prenent degudament en consideració els drets de la defensa, amb la intenció de procurar que, d'imposar condicions en relació amb la decisió de concedir la llibertat en espera de judici o l'apel·lació, es tinga present la necessitat de garantir la compareixença de l'acusat en tot procediment penal ulterior.

5. Cada Estat Part tindrà en compte la gravetat dels delictes pertinents al considerar l'eventualitat de concedir la llibertat anticipada o la llibertat condicional a persones que hagen sigut declarades culpables d'aquests delictes.

6. Cada Estat Part considerarà la possibilitat d'establir, en la mesura en què això siga concordant amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, procediments en virtut dels quals un funcionari públic que siga acusat d'un delicte tipificat conforme a la present Convenció pugui, quan siga procedent, ser destituït, suspès o reassignat per l'autoritat corresponent, tenint present el respecte al principi de presumpció d'innocència.

7. Quan, la gravetat de la falta ho justifique i en la mesura en què això siga concordant amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, cada Estat Part considerarà la possibilitat d'establir procediments per a inhabilitar, per manament judicial o un altre mitjà apropiat i per un període determinat pel seu dret intern, a les persones condemnades per delictes tipificats conforme a la present Convenció per a:

a) Exercir càrrecs públics; i

b) Exercir càrrecs en una empresa de propietat total o parcial de l'Estat.

8. El paràgraf 1 del present article no menyscarà l'exercici de facultats disciplinàries pels organismes competents contra empleats públics.

9. Res del que es disposa en la present Convenció afectarà el principi que la descripció dels delictes tipificats conforme a ella i dels mitjans jurídics de defensa aplicables o altres principis jurídics que regulen la legalitat d'una conducta queda reservada al dret intern dels Estats Part i que aquests delictes hauran de ser perseguits i sancionats de conformitat amb aquest dret.

10. Els Estats Part procuraran promoure la reinserció social de les persones condemnades per delictes tipificats conforme a la present Convenció.

Article 31. Embargament preventiu, confiscació i decomís.

1. Cada Estat Part adoptarà, en el major grau que ho permeta el seu ordenament jurídic intern, les mesures que siguen necessàries per a autoritzar el decomís:

a) Del producte de delictes tipificats conforme a la present Convenció o de béns el valor dels quals corresponga al d'aquest producte;

b) Dels béns, equip o altres instruments utilitzats o destinats a utilitzar-se en la comissió dels delictes tipificats conforme a la present Convenció.

2. Cada Estat Part adoptarà les mesures que siguen necessàries per a permetre la identificació, la localització, l'embargament preventiu o la confiscació de qualsevol bé al fet que es faça referència en el paràgraf 1 del present article amb la intenció del seu eventual decomís.

3. Cada Estat Part adoptarà, de conformitat amb el seu dret intern, les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a regular l'administració, per part de les autoritats competents, dels béns embargats, confiscats o decomissats compresos en els paràgrafs 1 i 2 del present article.

4. Quan aquest producte del delicte s'haja transformat o convertit parcialment o totalment en altres béns, aquests seran objecte de les mesures aplicables a aquest producte d'acord amb el present article.

5. Quan aquest producte del delicte s'haja barrejat amb béns adquirits de fonts lícits, aquests béns seran objecte de decomís fins al valor estimat del producte barrejat, sense menyscapse de qualsevol altra facultat d'embargament preventiu o confiscació.

6. Els ingressos o altres beneficis derivats d'aquest producte del delicte de béns en els quals s'haja transformat o convertit aquest producte o de béns amb els quals s'haja barrejat aquest producte del delicte també seran objecte de les mesures previstes en el present article, d'aquesta manera i en aquest grau que el producte del delicte.

7. A l'efecte del present article i de l'article 55 de la present Convenció, cada Estat Part facultarà als seus tribunals o altres autoritats competents per a ordenar la presentació o la confiscació de documents bancaris, financers o comercials. Els Estats Part no podran negar-se a aplicar les disposicions del present paràgraf emparant-se en el secret bancari.

8. Els Estats Part podran considerar la possibilitat d'exigir a un delinqüent que demostre l'origen lícit del presumpte producte del delicte o d'altres béns exposats a decomís, en la mesura en què això siga conforme amb els principis fonamentals del seu dret intern i amb l'índole del procés judicial o altres processos.

9. Les disposicions del present article no s'interpretaran en perjudici dels drets de tercers de bona fe.

10. Res del que es disposa en el present article afectarà el principi pel qual les mesures en ell previstes es definiran i aplicaran de conformitat amb el dret intern dels Estats Part i amb subjecció a aquest.

Article 32. Protecció de testimonis, perits i víctimes.

1. Cada Estat Part adoptarà mesures apropiades, de conformitat amb el seu ordenament jurídic intern i dins de les seues possibilitats, per a protegir de manera eficaç contra eventuais actes de represàlia o intimidació als testimonis i perits que presten testimoniatge sobre delictes tipificats conforme a la present Convenció, així com, quan siga procedent, als seus familiars i altres persones properes.

2. Les mesures previstes en el paràgraf 1 del present article podran consistir, entre altres, sense perjudici dels drets de l'acusat i inclòs el dret a les garanties processals, en:

a) Establir procediments per a la protecció física d'aquestes persones, inclosa, en la mesura del necessari i possible, la seua reubicació, i permetre, quan siga procedent, la prohibició total o parcial de revelar informació sobre la seua identitat i parador;

b) Establir normes probatòries que permeten que els testimonis i perits presten testimoniatge sense posar en perill la seguretat d'aquestes persones, per exemple acceptant el testimoniatge mitjançant tecnologies de comunicació com la videoconferència o altres mitjans adequats.

3. Els Estats Part consideraran la possibilitat de celebrar acords o arranjaments amb altres Estats per a la reubicació de les persones esmentades en el paràgraf 1 del present article.

4. Les disposicions del present article s'aplicaran també a les víctimes en la mesura en què siguen testimonis.

5. Cada Estat Part permetrà, amb subjecció al seu dret intern, que es presenten i consideren les opinions i preocupacions de les víctimes en etapes apropiades de les actuacions penals contra els delinqüents sense que això menyscabe els drets de la defensa.

Article 33. Protecció dels denunciants.

Cada Estat Part considerarà la possibilitat d'incorporar en el seu ordenament jurídic intern mesures apropiades per a proporcionar protecció contra tot tracte injustificat a les persones que denuncien davant les autoritats competents, de bona fe i amb motius raonables, qualssevol fets relacionats amb delictes tipificats conforme a la present Convenció.

Article 34. Conseqüències dels actes de corrupció.

Amb la deguda consideració dels drets adquirits de bona fe per tercers, cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, adoptarà mesures per a eliminar les conseqüències dels actes de corrupció. En aquest context, els Estats Part podran considerar la corrupció un factor pertinent en procediments jurídics encaminats a anul·lar o deixar sense efecte un contracte o a revocar una concessió o un altre instrument semblant, o adoptar qualsevol altra mesura correctiva.

Article 35. Indemnització per danys i perjudicis.

Cada Estat Part adoptarà les mesures que siguen necessàries, de conformitat amb els principis del seu dret intern, per a garantir que les entitats o persones perjudicades com a conseqüència d'un acte de corrupció tinguen dret a iniciar una acció legal contra els responsables d'aquests danys i perjudicis a fi d'obtindre indemnització.

Article 36. Autoritats especialitzades.

Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, se cerciorarà que disposa d'un o més òrgans o persones especialitzades en la lluita contra la corrupció mitjançant l'aplicació coercitiva de la llei. Aquest òrgan o òrgans o aquests persones gaudiran de la independència necessària, conforme als principis fonamentals de l'ordenament jurídic de l'Estat Part, perquè puguen exercir les seues funcions amb eficàcia i sense pressions indegudes. Haurà de proporcionar-se a aquestes persones o al personal d'aquest òrgan o òrgans formació adequada i recursos suficients per a l'acompliment de les seues funcions.

Article 37. Cooperació amb les autoritats encarregades de fer complir la llei.

1. Cada Estat Part adoptarà mesures apropiades per a encoratjar a les persones que participen o hagen participat en la comissió de delictes tipificats conforme a la present Convenció al fet que proporcionen a les autoritats competents informació útil amb finalitats investigadores i probatòries i al fet que els presten ajuda efectiva i concreta que pugua contribuir a privar als delinqüents del producte del delicte, així com a recuperar aquest producte.
2. Cada Estat Part considerarà la possibilitat de preveure, en casos apropiats, la mitigació de la pena de tota persona acusada que preste cooperació substancial en la investigació o l'enjudiciament dels delictes tipificats conforme a la present Convenció.
3. Cada Estat Part considerarà la possibilitat de preveure, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, la concessió d'immunitat judicial a tota persona que preste cooperació substancial en la investigació o l'enjudiciament dels delictes tipificats conforme a la present Convenció.
4. La protecció d'aquestes persones serà, *mutatis mutandis*, la prevista en l'article 32 de la present Convenció.
5. Quan les persones esmentades en el paràgraf 1 del present article es troben en un Estat

Part i puguen prestar cooperació substancial a les autoritats competents d'un altre Estat Part, els Estats Part interessats podran considerar la possibilitat de celebrar acords o arranjaments, de conformitat amb el seu dret, intern, respecte a l'eventual concessió, per l'altre Estat Part, del tracte previst en els paràgrafs 2 i 3 del present article.

Article 38. Cooperació entre organismes nacionals.

Cada Estat Part adoptarà les mesures que siguen necessàries, de conformitat amb el seu dret intern, per a encoratjar la cooperació entre, d'una banda, els seus organismes públics, així com els seus funcionaris públics, i, per un altre, els seus organismes encarregats d'investigar i enjudiciar els delictes. Aquesta cooperació podrà incloure:

- a) Informar aquests últims organismes, per iniciativa de l'Estat Part, quan hi haja motius raonables per a sospitar que s'ha comés algun dels delictes tipificats conforme als articles 15, 21 i 23 de la present Convenció; o
- b) Proporcionar a aquests organismes tota la informació necessària, prèvia sol·licitud.

Article 39. Cooperació entre els organismes nacionals i el sector privat.

1. Cada Estat Part adoptarà les mesures que siguen necessàries, de conformitat amb el seu dret intern, per a encoratjar la cooperació entre els organismes nacionals d'investigació i el ministeri públic, d'una banda, i les entitats del sector privat, en particular les institucions financeres, per una altra, en qüestions relatives a la comissió dels delictes tipificats conforme a la present Convenció.

2. Cada Estat Part considerarà la possibilitat d'encoratjar als seus nacionals i altres persones que tinguen residència habitual en el seu territori a denunciar davant els organismes nacionals d'investigació i el ministeri públic la comissió de tot delictes tipificats conforme a la present Convenció.

Article 40. Secret bancari.

Cada Estat Part vetlarà perquè, en el cas d'investigacions penals nacionals de delictes tipificats conforme a la present Convenció, existisquen en el seu ordenament jurídic intern mecanismes apropiats per a salvar tot obstacle que pugua sorgir com a conseqüència de l'aplicació de la legislació relativa al secret bancari.

Article 41. Antecedents penals.

Cada Estat Part podrà adoptar les mesures legislatives o d'una altra índole que siguen necessàries per a tindre en compte, en les condicions i per a les finalitats que estime apropiats, tota prèvia declaració de culpabilitat d'un presumpte delinqüent en un altre Estat a fi d'utilitzar aquesta informació en actuacions penals relatives a delictes tipificats conforme a la present Convenció.

Article 42. Jurisdicció.

1. Cada Estat Part adoptarà les mesures que siguen necessàries per a establir la seua jurisdicció respecte dels delictes tipificats conforme a la present Convenció quan:

a) El delicte es cometa en el seu territori; o

b) El delicte es cometa a bord d'un buc que enarbore el seu pavelló o d'una aeronau registrada conforme a les seues lleis en el moment de la comissió.

2. Amb subjecció al que es disposa en l'article 4 de la present Convenció, un Estat Part també podrà establir la seua jurisdicció per a conèixer els delictes quan:

a) El delicte es cometa contra un dels seus nacionals;

b) El delicte siga comés per un dels seus nacionals o per una persona apàtrida que tinga residència habitual en el seu territori; o

c) El delicte siga un dels delictes tipificats conforme a l'incís ii) de l'apartat b) del paràgraf 1 de l'article 23 de la present Convenció i es cometa fóra del seu territori amb la intenció de la comissió, dins del seu territori, d'un delicte tipificat conforme als incisos i) o ii) de l'apartat a) o a l'incís i) de l'apartat b) del paràgraf 1 de l'article 23 de la present Convenció; o

d) El delicte es cometa contra l'Estat Part.

3. A l'efecte de l'article 44 de la present Convenció, cada Estat Part adoptarà les mesures que siguen necessàries per a establir la seua jurisdicció respecte dels delictes tipificats conforme a la present Convenció quan el presumpte delinqüent es trobe en el seu territori i l'Estat Part no ho extradisca pel sol fet de ser un dels seus nacionals.

4. Cada Estat Part podrà també adoptar les mesures que siguen necessàries per a establir la seua jurisdicció respecte dels delictes tipificats conforme a la present Convenció quan el presumpte delinqüent es trobe en el seu territori i l'Estat Part no ho extradisca.

5. Si un Estat Part que exerceix la seua jurisdicció conforme als paràgrafs 1 o 2 del present article ha rebut notificació, o pres coneixement per un altre conducte, que altres Estats Part estan realitzant una investigació, un procés o una actuació judicial respecte d'aquests fets, les autoritats competents d'aquests Estats Part es consultaran, segons siga procedent, a fi de coordinar les seues mesures.

6. Sense perjudici de les normes del dret internacional general, la present Convenció no exclourà l'exercici de les competències penals establides pels Estats Part de conformitat amb el seu dret intern.

CAPÍTOL IV Cooperació internacional

Article 43. Cooperació internacional.

1. Els Estats Part cooperaran en assumptes penals de conformitat amb allò que disposen els articles 44 a 50 de la present Convenció. Quan siga procedent i estiga d'acord amb el seu ordenament jurídic intern, els Estats Part consideraran la possibilitat de prestar-se assistència en les investigacions i procediments corresponents a qüestions civils i administratives relacionades amb la corrupció.

2. En qüestions de cooperació internacional, quan la doble incriminació siga un requisit, aquest es considerarà complert si la conducta constitutiva del delicte respecte del qual es sol·licita assistència és delicte conforme a la legislació de tots dos Estats Part, independentment de si les lleis de l'Estat Part requerit inclou el delicte en aquesta categoria o el denominen amb la mateixa terminologia que l'Estat Part requeridor.

Article 44 Extradició.

1. El present article s'aplicarà als delictes tipificats conforme a la present Convenció en el cas que la persona que és objecte de la sol·licitud d'extradició es trobe en el territori de l'Estat Part requerit, sempre que el delicte pel qual es demana l'extradició siga punible conforme al dret intern de l'Estat Part requeridor i de l'Estat Part requerit.

2. Sense perjudici del que es disposa en el paràgraf 1 del present article, els Estats Part la legislació dels quals ho permeta podran concedir l'extradició d'una persona per qualssevol dels delictes compresos en la present Convenció que no siguen punibles conforme al seu propi dret intern.

3. Quan la sol·licitud d'extradició incloga diversos delictes, dels quals almenys un done lloc a extradició de conformitat amb allò que es disposa en el present article i alguns no donen lloc a extradició a causa del període de privació de llibertat que comporten però guarden relació amb els delictes tipificats conforme a la present Convenció, l'Estat Part requerit podrà aplicar el present article també respecte d'aquests delictes.

4. Cadascun dels delictes als quals s'aplica el present article es considerarà inclòs entre els delictes que donen lloc a extradició en tot tractat d'extradició vigent entre els Estats Part. Aquests es comprometen a incloure els esmentats delictes com a causa d'extradició en tot tractat d'extradició que celebren entre si. Els Estats Part la legislació dels quals ho permeta, en el cas que la present Convenció servisca de base per a l'extradició, no consideraran de caràcter polític cap dels delictes tipificats conforme a la present Convenció.

5. Si un Estat Part que supedita l'extradició a l'existència d'un tractat rep una sol·licitud d'extradició d'un altre Estat Part amb el qual no el vincula cap tractat d'extradició, podrà considerar la present Convenció com la base jurídica de l'extradició respecte dels delictes als quals s'aplica el present article.

6. Tot Estat Part que supedite l'extradició a l'existència d'un tractat deurà:

a) En el moment de depositar el seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació de la present Convenció o d'adhesió a ella, informar el Secretari General de les Nacions Unides de si considerarà o no la present Convenció com la base jurídica de la cooperació en matèria d'extradició en les seues relacions amb altres Estats Part en la present Convenció; i

b) Si no considera la present Convenció com la base jurídica de la cooperació en matèria d'extradició, procurar, quan siga procedent, celebrar tractats d'extradició amb altres Estats Part en la present Convenció a fi d'aplicar el present article.

7. Els Estats Part que no supediten l'extradició a l'existència d'un tractat reconeixeran els delictes als quals s'aplica el present article com a causa d'extradició entre ells.

8. L'extradició estarà subjecta a les condicions previstes en el dret intern de l'Estat Part requerit o en els tractats d'extradició aplicables, incloses, entre altres causes, les relatives al requisit d'una pena mínima per a l'extradició i als motius pels quals l'Estat Part requerit pot denegar l'extradició.

9. Els Estats Part, de conformitat amb el seu dret intern, procuraran agilitzar els procediments d'extradició i simplificar els requisits probatoris corresponents respecte a qualsevol dels delictes als quals s'aplica el present article.

10. A reserva del que es disposa en el seu dret intern i en els seus tractats d'extradició, l'Estat Part requerit podrà, després d'haver-se cerciorat que les circumstàncies ho justifiquen i tenen caràcter urgent, i a sol·licitud de l'Estat Part requeridor, procedir a la detenció de la persona present en el seu territori l'extradició del qual es demana o adoptar altres mesures adequades per a garantir la compareixença d'aquesta persona en els procediments d'extradició.

11. L'Estat Part en el territori del qual es trobe un presumpte delinqüent, si no ho extradeix respecte d'un delicte al que s'aplica el present article pel sol fet de ser un dels seus nacionals, estarà obligat, prèvia sol·licitud de l'Estat Part que demana l'extradició, a sotmetre el cas sense demora injustificada a les seues autoritats competents a l'efecte d'enjudiciament. Aquestes autoritats adoptaran la seua decisió i duran a terme les seues actuacions judicials d'aquesta manera en què ho farien respecte de qualsevol altre delicte de caràcter greu conforme al dret intern d'aquest Estat Part. Els Estats Part interessats cooperaran entre si, en particular pel que fa als aspectes processals i probatoris, amb la intenció de garantir l'eficiència d'aquestes actuacions.

12. Quan el dret intern d'un Estat Part només li permeta extradir o entregar d'alguna altra manera a un dels seus nacionals a condició que aquesta persona siga retornada a aquest Estat Part per a complir la condemna imposada com a resultat del judici o procés pel qual es va sol·licitar l'extradició o el lliurament i aquest Estat Part i l'Estat Part que sol·licita l'extradició accepten aquesta opció, així com tota una altra condició que estimen

apropiada, tal extradició o lliurament condicional serà suficient perquè quede complida l'obligació enunciatada en el paràgraf 11 del present article.

13. Si l'extradició sol·licitada amb el propòsit que es complisca una condemna és denegada pel fet que la persona buscada és nacional de l'Estat Part requerit, aquest, si el seu dret intern ho permet i de conformitat amb els requisits de l'esmentat dret, considerarà, prèvia sol·licitud de l'Estat Part requeridor, la possibilitat de fer complir la condemna imposada o la resta pendent d'aquesta condemna conforme al dret intern de l'Estat Part requeridor.

14. En totes les etapes de les actuacions es garantirà un tracte just a tota persona contra la qual s'haja iniciat una instrucció en relació amb qualsevol dels delictes als quals s'aplica el present article, inclòs gaudir de tots els drets i garanties previstos pel dret intern de l'Estat Part en el territori del qual es trobe aquesta persona.

15. Res del que es disposa en la present Convenció podrà interpretar-se com la imposició d'una obligació d'extradir si l'Estat Part requerit té motius justificats per a presumir que la sol·licitud s'ha presentat amb la finalitat de perseguir o castigar a una persona per raó del seu sexe, raça, religió, nacionalitat, origen ètnic o opinions polítiques o que el seu compliment ocasionaria perjudicis a la posició d'aquesta persona per qualsevol d'aquestes raons.

16. Els Estats Part no podran denegar una sol·licitud d'extradició únicament perquè es considera que el delicte també comporta qüestions tributàries.

17. Abans de denegar l'extradició, l'Estat Part requerit, quan siga procedent, consultarà a l'Estat Part requeridor per a donar-li àmplia oportunitat de presentar les seues opinions i de proporcionar informació pertinent al seu al·legat.

18. Els Estats Part procuraran celebrar acords o arranjaments bilaterals i multilaterals per a dur a terme l'extradició o augmentar la seua eficàcia.

Article 45. Trasllet de persones condemnades a complir una pena.

Els Estats Part podran considerar la possibilitat de celebrar acords o arranjaments bilaterals o multilaterals sobre el trasllat al seu territori de tota persona que haja sigut condemnada a pena de presó o una altra forma de privació de llibertat per algun delicte tipificat conforme a la present Convenció a fi que complisca allí la seua condemna.

Article 46. Assistència judicial recíproca.

1. Els Estats Part es prestaran la més àmplia assistència judicial recíproca respecte d'investigacions, processos i actuacions judicials relacionats amb els delictes compresos en la present Convenció.

2. Es prestarà assistència judicial recíproca en la major mesura possible conforme a les lleis, tractats, acords i arranjaments pertinents de l'Estat Part requerit respecte a investigacions, processos i actuacions judicials relacionats amb els delictes dels quals una

persona jurídica puga ser considerada responsable de conformitat amb l'article 26 de la present Convenció en l'Estat Part requeridor.

3. L'assistència judicial recíproca que es preste de conformitat amb el present article podrà sol·licitar-se per a qualsevol de les finalitats següents:

- a) Rebre testimoniatges o prendre declaració a persones;
- b) Presentar documents judicials;
- c) Efectuar inspeccions i confiscacions i embargaments preventius;
- d) Examinar objectes i llocs;
- e) Proporcionar informació, elements de prova i avaluacions de perits;
- f) Entregar originals o còpies certificades dels documents i expedients pertinents, inclosa la documentació pública, bancària i financera, així com la documentació social o comercial de societats mercantils;
- g) Identificar o localitzar el producte del delictes, els béns, els instruments o altres elements amb finalitats probatòries;
- h) Facilitar la compareixença voluntària de persones en l'Estat Part requeridor;
- i) Prestar qualsevol altre tipus d'assistència autoritzada pel dret intern de l'Estat Part requerit;
- j) Identificar, embargar amb caràcter preventiu i localitzar el producte del delictes, de conformitat amb les disposicions del capítol V de la present Convenció;
- k) Recuperar actius de conformitat amb les disposicions del capítol V de la present Convenció.

4. Sense menyscapte del dret intern, les autoritats competents d'un Estat Part podran, sense que se'ls sol·licite prèviament, transmetre informació relativa a qüestions penals a una autoritat competent d'un altre Estat Part si creuen que aquesta informació podria ajudar l'autoritat a emprendre o concloure amb èxit indagacions i processos penals o podria donar lloc a una petició formulada per aquest últim Estat Part conforme a la present Convenció.

5. La transmissió d'informació conforme al paràgraf 4 del present article es farà sense perjudici de les indagacions i processos penals que tinguen lloc en l'Estat de les autoritats competents que faciliten la informació. Les autoritats competents que reben la informació hauran d'accedir a tota sol·licitud que respecte el seu caràcter confidencial, fins i tot temporalment, o que s'imposen restriccions a la seua utilització. No obstant, això no obstarà perquè l'Estat Part rebedor revele, en les seues actuacions, informació que siga

exculpatòria d'una persona acusada. En tal cas, l'Estat Part receptor notificarà a l'Estat Part transmissor abans de revelar aquesta informació i, si així se li sol·licita, consultarà a l'Estat Part transmissor. Si, en un cas excepcional, no és possible notificar amb antelació, l'Estat Part receptor informarà sense demora a l'Estat Part transmissor d'aquesta revelació.

6. El que es disposa en el present article no afectarà les obligacions provinents d'altres tractats bilaterals o multilaterals vigents o futurs que regisquen, totalment o parcialment, l'assistència judicial recíproca.

7. Els paràgrafs 9 a 29 del present article s'aplicaran a les sol·licituds que es formulen conforme al present article sempre que no medie entre els Estats Part interessats un tractat d'assistència judicial recíproca. Quan aquests Estats Part estiguen vinculats per un tractat d'aquesta índole, s'aplicaran les disposicions corresponents de l'esmentat tractat, llevat que els Estats Part convinguen a aplicar, en el seu lloc, els paràgrafs 9 a 29 del present article. S'insta encaridament als Estats Part al fet que apliquen aquests paràgrafs si faciliten la cooperació.

8. Els Estats Part no invocaran el secret bancari per a denegar l'assistència judicial recíproca conforme al present article.

9. a) En atendre a una sol·licitud d'assistència conforme al present article, en absència de doble incriminació, l'Estat Part requerit tindrà en compte la finalitat de la present Convenció, enunciada en l'article 1;

b) Els Estats Part podran negar-se a prestar assistència conforme al present article invocant l'absència de doble incriminació. No obstant això, l'Estat Part requerit, quan això estiga d'acord amb els conceptes bàsics del seu ordenament jurídic, prestarà assistència que no comporte mesures coercitives. Aquesta assistència es podrà negar quan la sol·licitud comporte assumptes de *minimis* o qüestions respecte de les quals la cooperació o assistència sol·licitada estiga prevista en virtut d'altres disposicions de la present Convenció;

c) En absència de doble incriminació, cada Estat Part podrà considerar la possibilitat d'adoptar les mesures necessàries que li permeten prestar una assistència més àmplia conforme al present article.

10. La persona que es trobe detinguda o complint una condemna en el territori d'un Estat Part i la presència del qual se sol·licite en un altre Estat Part per a finalitats d'identificació, per a prestar testimoniatge o perquè ajude d'alguna altra forma a obtenir proves necessàries per a investigacions, processos o actuacions judicials respecte de delictes compresos en la present Convenció podrà ser traslladada si es compleixen les condicions següents:

a) La persona, degudament informada, dóna el seu lliure consentiment;

b) Les autoritats competents de tots dos Estats Part estan d'acord, amb subjecció a les condicions que aquests consideren apropiades.

11. A l'efecte del paràgraf 10 del present article:

- a) L'Estat Part al que es trasllade a la persona tindrà la competència i l'obligació de mantindre-la detinguda, llevat que l'Estat Part del que ha sigut traslladada sol·licite o autoritze una altra cosa;
- b) L'Estat Part al que es trasllade a la persona complirà sense dilació la seua obligació de retornar-la a la custòdia de l'Estat Part del que ha sigut traslladada, segons convinguen per endavant o d'una altra manera les autoritats competents de tots dos Estats Part;
- c) L'Estat Part al que es trasllade a la persona no podrà exigir a l'Estat Part del que ha sigut traslladada que inicié procediments d'extradició per a la seua devolució;
- d) El temps que la persona haja romàs detinguda en l'Estat Part al que ha sigut traslladada es computarà com a part de la pena que ha de complir en l'Estat al qual ha sigut traslladada.

12. Llevat que l'Estat Part des del qual s'ha de traslladar a una persona de conformitat amb els paràgrafs 10 i 11 del present article estiga d'acord, aquesta persona, qualsevol que siga la seua nacionalitat, no podrà ser enjudiciada, detinguda, condemnada ni sotmesa a cap altra restricció de la seua llibertat personal en el territori de l'Estat al que siga traslladada en relació amb actes, omissions o condemnes anteriors a la seua eixida del territori de l'Estat del que ha sigut traslladada.

13. Cada Estat Part designarà a una autoritat central encarregada de rebre sol·licituds d'assistència judicial recíproca i facultada per a donar-los compliment o per a transmetre'ls a les autoritats competents per a la seua execució. Quan alguna regió o algun territori especial d'un Estat Part dispose d'un règim diferent d'assistència judicial recíproca, l'Estat Part podrà designar a una altra autoritat central que exercirà aquesta funció per a aquesta regió o aquest territori. Les autoritats centrals vetlaran pel ràpid i adequat compliment o transmissió de les sol·licituds rebudes. Quan l'autoritat central transmeta la sol·licitud a una autoritat competent per a la seua execució, encoratjarà la ràpida i adequada execució de la sol·licitud per part d'aquesta autoritat. Cada Estat Part notificarà al Secretari General de les Nacions Unides, en el moment de depositar el seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació de la present Convenció o d'adhesió a ella, el nom de l'autoritat central que haja sigut designada a tal fi. Les sol·licituds d'assistència judicial recíproca i qualsevol altra comunicació pertinent seran transmeses a les autoritats centrals designades pels Estats Part. La present disposició no afectarà el dret de qualsevol dels Estats Part a exigir que aquestes sol·licituds i comunicacions li siguen enviades per via diplomàtica i, en circumstàncies urgents, quan els Estats Part convinguen en això, per conducte de l'Organització Internacional de Policia Criminal, de ser possible.

14. Les sol·licituds es presentaran per escrit o, quan siga possible, per qualsevol mitjà capaç de registrar un text escrit, en un idioma acceptable per a l'Estat Part requerit, en condicions que permeten a l'esmentat Estat Part determinar l'autenticitat. Cada Estat Part

notificarà al Secretari General de les Nacions Unides, en el moment de depositar el seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació de la present Convenció o d'adhesió a ella, l'idioma o idiomes que li són acceptables. En situacions d'urgència, i quan els Estats Part convinguen en això, les sol·licituds podran fer-se oralment, devent ser confirmades sense demora per escrit.

15. Tota sol·licitud d'assistència judicial recíproca contindrà el següent:

- a) La identitat de l'autoritat que fa la sol·licitud;
- b) L'objecte i l'índole de les investigacions, els processos o les actuacions judicials al fet que es refereix la sol·licitud i el nom i les funcions de l'autoritat encarregada d'efectuar aquestes investigacions, processos o actuacions;
- c) Un resum dels fets pertinents, excepte quan es tracte de sol·licituds de presentació de documents judicials;
- d) Una descripció de l'assistència sol·licitada i detalls sobre qualsevol procediment particular que l'Estat Part requeridor desitge que s'aplique;
- e) De ser possible, la identitat, ubicació i nacionalitat de tota persona interessada; i
- f) La finalitat per a la qual es sol·licita la prova, informació o actuació.

16. L'Estat Part requerit podrà demanar informació addicional quan siga necessària per complir la sol·licitud de conformitat amb el seu dret intern o per a facilitar aquest compliment.

17. Es complirà tota sol·licitud conforme al dret intern de l'Estat Part requerit i, en la mesura en què això no ho contravinga i siga factible, de conformitat amb els procediments especificats en la sol·licitud.

18. Sempre que siga possible i compatible amb els principis fonamentals del dret intern, quan una persona es trobe en el territori d'un Estat Part i haja de prestar declaració com a testimoni o perit davant autoritats judicials d'un altre Estat Part, el primer Estat Part, a sol·licitud de l'altre, podrà permetre que l'audiència se celebri per videoconferència si no és possible o convenient que la persona en qüestió comparega personalment en el territori de l'Estat Part requeridor. Els Estats Part podran convindre que l'audiència estiga a càrrec d'una autoritat judicial de l'Estat Part requeridor i que assistisca a ella una autoritat judicial de l'Estat Part requerit.

19. L'Estat Part requeridor no transmetrà ni utilitzarà, sense previ consentiment de l'Estat Part requerit, la informació o les proves proporcionades per l'Estat Part requerit per a investigacions, processos o actuacions judicials diferents dels indicats en la sol·licitud. Res del que es disposa en el present paràgraf impedirà que l'Estat Part requeridor revele, en les seues actuacions, informació o proves que siguin exculpatòries d'una persona acusada. En aquest últim cas, l'Estat Part requeridor notificarà a l'Estat Part requerit abans

de revelar la informació o les proves i, si així se li sol·licita, consultarà a l'Estat Part requerit. Si, en un cas excepcional, no és possible notificar amb antelació, l'Estat Part requeridor informarà sense demora a l'Estat Part requerit d'aquesta revelació.

20. L'Estat Part requeridor podrà exigir que l'Estat Part requerit mantinga reserva sobre l'existència i el contingut de la sol·licitud, excepte en la mesura necessària per a donar-li compliment. Si l'Estat Part requerit no pot mantindre aquesta reserva, ho farà saber immediatament a l'Estat Part requeridor.

21. L'assistència judicial recíproca podrà ser denegada:

a) Quan la sol·licitud no es faça de conformitat amb el que es disposa en el present article;

b) Quan l'Estat Part requerit considere que el compliment del sol·licitat podria menyscar la seua sobirania, la seua seguretat, el seu ordre públic o altres interessos fonamentals

c) Quan el dret intern de l'Estat Part requerit prohibisca a les seues autoritats actuar en la forma sol·licitada respecte a un delictes anàleg, si aquest haguera sigut objecte d'investigacions, processos o actuacions judicials en l'exercici de la seua pròpia competència;

d) Quan accedir a la sol·licitud siga contrari a l'ordenament jurídic de l'Estat Part requerit quant a l'assistència judicial recíproca.

22. Els Estats Part no podran denegar una sol·licitud d'assistència judicial recíproca únicament perquè es considera que el delictes també comporta qüestions tributàries.

23. Tota denegació d'assistència judicial recíproca haurà de fonamentar-se degudament.

24. L'Estat Part requerit complirà la sol·licitud d'assistència judicial recíproca al més prompte possible i tindrà plenament en compte, en la mesura de les seues possibilitats, els terminis que suggerisca l'Estat Part requeridor i que estiguen degudament fonamentats, de preferència en la sol·licitud. L'Estat Part requeridor podrà demanar informació raonable sobre l'estat i l'evolució de les gestions realitzades per l'Estat Part requerit per a satisfer aquesta petició. L'Estat Part requerit respondrà a les sol·licituds raonables que formule l'Estat Part requeridor respecte de l'estat i l'evolució del tràmit de la sol·licitud. L'Estat Part requeridor informarà amb promptitud a l'Estat Part requerit quan ja no necessite l'assistència sol·licitada.

25. L'assistència judicial recíproca podrà ser diferida per l'Estat Part requerit si pertorba investigacions, processos o actuacions judicials en curs.

26. Abans de denegar una sol·licitud presentada conforme al paràgraf 21 del present article o de diferir el seu compliment conforme al paràgraf 25 del present article, l'Estat Part requerit consultarà a l'Estat Part requeridor per a considerar si és possible prestar

l'assistència sol·licitada supeditant-la a les condicions que estime necessàries. Si l'Estat Part requeridor accepta l'assistència, conforme a aquestes condicions, aquest Estat Part haurà de complir les condicions imposades.

27. Sense perjudici de l'aplicació del paràgraf 12 del present article, el testimoni, perit o una altra persona que, a instàncies de l'Estat Part requeridor, consenta a prestar testimoniatge en un judici o a col·laborar en una investigació, procés o actuació judicial en el territori de l'Estat Part requeridor no podrà ser enjudiciat, detingut, condemnat ni sotmés a cap altra restricció de la seua llibertat personal en aquest territori per actes, omissions o declaracions de culpabilitat anteriors a la data en què va abandonar el territori de l'Estat Part requerit. Aquest salconduit cessarà quan el testimoni, perit o una altra persona haja tingut, durant quinze dies consecutius o durant el període acordat pels Estats Part després de la data en què se l'haja informat oficialment que les autoritats judicials ja no requerien la seua presència, l'oportunitat d'eixir del país i, no obstant això, romanga voluntàriament en aquest territori o torne lliurement a ell després d'haver-ho abandonat.

28. Les despeses ordinàries que ocasione el compliment d'una sol·licitud seran sufragats per l'Estat Part requerit, llevat que els Estats Part interessats hagen acordat una altra cosa. Quan es requerisquen a aquest efecte despeses quantioses o de caràcter extraordinari, els Estats Part es consultaran per a determinar les condicions en què es complirà la sol·licitud, així com la manera en què se sufragaran les despeses.

29. L'Estat Part requerit:

- a) Facilitarà a l'Estat Part requeridor una còpia dels documents oficials i altres documents o dades que obren en el seu poder i als quals, conforme al seu dret intern, tinga accés el públic en general;
- b) Podrà, al seu arbitri i amb subjecció a les condicions que jutge apropiades, proporcionar a l'Estat Part requeridor una còpia total o parcial dels documents oficials o d'altres documents o dades que obren en el seu poder i que, conforme al seu dret intern, no estiguen a l'abast del públic en general.

30. Quan siga necessari, els Estats Part consideraran la possibilitat de celebrar acords o arranjaments bilaterals o multilaterals que contribuïsquen a aconseguir les finalitats del present article i que porten a la pràctica o reforcen les seues disposicions.

Article 47. Remissió d'actuacions penals.

Els Estats Part consideraran la possibilitat de remetre's a actuacions penals per a l'enjudiciament per un delicte tipificat conforme a la present Convenció quan s'estime que aquesta remissió redundarà en benefici de la deguda administració de justícia, en particular en casos en què intervinguen diverses jurisdiccions, amb la intenció de concentrar les actuacions del procés.

Article 48. Cooperació en matèria de compliment de la llei.

1. Els Estats Part col·laboraran estretament, d'acord amb els seus respectius ordenaments jurídics i administratius, amb la intenció d'augmentar l'eficàcia de les mesures de compliment de la llei orientades a combatre els delictes compresos en la present Convenció. En particular, els Estats Part adoptaran mesures eficaces per a:

- a) Millorar els canals de comunicació entre les seues autoritats, organismes i serveis competents i, de ser necessari, establir-los, a fi de facilitar l'intercanvi segur i ràpid d'informació sobre tots els aspectes dels delictes compresos en la present Convenció, així com, si els Estats Part interessats ho estimen oportú, sobre les seues vinculacions amb altres activitats delictives;
- b) Cooperar amb altres Estats Part en la realització d'indagacions respecte a delictes compresos en la present Convenció sobre:
 - i) La identitat, el parador i les activitats de persones presumptament implicades en els delictes o la ubicació d'altres persones interessades;
 - ii) El moviment del producte del delicte o de béns derivats de la comissió d'aquests delictes;
 - iii) El moviment de béns, equip o altres instruments utilitzats o destinats a utilitzar-se en la comissió d'aquests delictes;
- c) Proporcionar, quan siga procedent, els elements o les quantitats de substàncies que es requerisquen per a finalitats d'anàlisi o investigació;
- d) Intercanviar, quan siga procedent, informació amb altres Estats Part sobre els mitjans i mètodes concrets emprats per a la comissió dels delictes compresos en la present Convenció, entre ells l'ús d'identitat falsa, documents falsificats, alterats o falsos o altres mitjans d'encobrir activitats vinculades a aquests delictes;
- e) Facilitar una coordinació eficaç entre els seus organismes, autoritats i serveis competents i promoure l'intercanvi de personal i altres experts, inclosa la designació d'oficials d'enllaços amb subjecció a acords o arranjaments bilaterals entre els Estats Part interessats;
- f) Intercanviar informació i coordinar les mesures administratives i d'una altra índole adoptades per a la ràpida detecció dels delictes compresos en la present Convenció.

2. Els Estats Part, amb la intenció de donar efecte a la present Convenció, consideraran la possibilitat de celebrar acords o arranjaments bilaterals o multilaterals en matèria de cooperació directa entre els seus respectius organismes encarregats de fer complir la llei i, quan els esmentats acords o arranjaments ja existisquen, d'esmenar-los. Mancant els acords o arranjaments entre els Estats Part interessats, els Estats Part podran considerar

que la present Convenció constitueix la base per a la cooperació recíproca en matèria de compliment de la llei, respecte dels delictes compresos en la present Convenció. Quan siga procedent, els Estats Part aprofitaran plenament els acords i arranjaments, incloses les organitzacions internacionals o regionals, a fi d'augmentar la cooperació entre els seus respectius organismes encarregats de fer complir la llei.

3. Els Estats Part s'esforçaran per col·laborar en la mesura de les seues possibilitats per a fer front als delictes compresos en la present Convenció que es cometen mitjançant el recurs a la tecnologia moderna.

Article 49. Investigacions conjuntes.

Els Estats Part consideraran la possibilitat de celebrar acords o arranjaments bilaterals o multilaterals en virtut dels quals, en relació amb qüestions que són objecte d'investigacions, processos o actuacions judicials en un o més Estats, les autoritats competents puguen establir òrgans mixtos d'investigació. Mancant aquestos acords o arranjaments, les investigacions conjuntes podran dur-se a terme mitjançant acords concertats cas per cas. Els Estats Part participants vetlaran perquè la sobirania de l'Estat Part en el territori del qual haja d'efectuar-se la investigació siga plenament respectada.

Article 50. Tècniques especials d'investigació.

1. A fi de combatre eficaçment la corrupció, cada Estat Part, en la mesura en què ho permeten els principis fonamentals del seu ordenament jurídic intern i conforme a les condicions prescrites pel seu dret intern, adoptarà les mesures que siguen necessàries, dins de les seues possibilitats, per a preveure l'adequat recurs, per les seues autoritats competents en el seu territori, al lliurament vigilat i, quan ho considere apropiat, a altres tècniques especials d'investigació com la vigilància electrònica o d'una altra índole i les operacions encobertes, així com per a permetre l'admissibilitat de les proves derivades d'aquestes tècniques en els seus tribunals.

2. A l'efecte d'investigar els delictes compresos en la present Convenció, s'encoratja als Estats Part al fet que celebren, quan siga procedent, acords o arranjaments bilaterals o multilaterals apropiats per a utilitzar aquestes tècniques especials d'investigació en el context de la cooperació en el pla internacional. Aquests acords o arranjaments es concertaran i executaran respectant plenament el principi de la igualtat sobirana dels Estats i en posar-los en pràctica es compliran estrictament les condicions en ells contingudes.

3. En cas de no existir els acords o arranjaments esmentats en el paràgraf 2 del present article, tota decisió de recórrer a aqueixes tècniques especials d'investigació en el pla internacional s'adoptarà sobre la base de cada cas particular i podrà, quan siga necessari, tindre en compte els arranjaments financers i els enteniments relatius a l'exercici de jurisdicció pels Estats Part interessats.

4. Tota decisió de recórrer al lliurament vigilat en el pla internacional podrà, amb el consentiment dels Estats Part interessats, incloure l'aplicació mètodes com interceptar els béns o els fons, autoritzar-los a prosseguir intactes o retirar-los o substituir-los totalment o parcialment.

CAPÍTOL V Recuperació d'actius

Article 51. Disposició general.

La restitució d'actius conforme al present capítol és un principi fonamental de la present Convenció i els Estats Part es prestaran la més àmplia cooperació i assistència entre si referent a això.

Article 52. Prevenció i detecció de transferències del producte del delictes.

1. Sense perjudici del que es disposa en l'article 14 de la present Convenció, cada Estat Part adoptarà les mesures que siguen necessàries, de conformitat amb el seu dret intern, per a exigir a les institucions financeres que funcionen en el seu territori que verifiquen la identitat dels clients, adopten mesures raonables per a determinar la identitat dels beneficiaris finals dels fons depositats en comptes de valor elevat, i intensifiquen l'escrutini de tot compte sol·licitat o mantingut a nom de persones que exercisquen o hagen exercit funcions públiques prominents i dels seus familiars i estrets col·laboradors. Aquest escrutini intensificat haurà d'estructurar-se raonablement de manera que permeta descobrir transaccions sospitoses a fi d'informar sobre aquest tema a les autoritats competents i no deurà ser concebut de manera que descoratge o impedisca el curs normal del negoci de les institucions financeres amb la seua legítima clientela.

2. A fi de facilitar l'aplicació de les mesures previstes en el paràgraf 1 del present article, cada Estat Part, de conformitat amb el seu dret intern i inspirant-se en les iniciatives pertinents de les organitzacions regionals, interregionals i multilaterals de lluita contra el blanqueig de diners, deurà:

a) Impartir directrius sobre el tipus de persones naturals o jurídiques els comptes de les quals les institucions financeres que funcionen en el seu territori hauran de sotmetre a un major escrutini, els tipus de comptes i transaccions a les quals hauran de prestar particular atenció i la manera apropiada d'obrir comptes i de portar registres o expedients respecte d'elles; i

b) Notificar, quan siga procedent, a les institucions financeres que funcionen en el seu territori, a sol·licitud d'un altre Estat Part o per pròpia iniciativa, la identitat de determinades persones naturals o jurídiques els comptes de les quals aqueixes institucions hauran de sotmetre a un major escrutini, a més de les quals les institucions financeres puguen identificar d'una altra forma.

3. En el context de l'apartat a) del paràgraf 2 del present article, cada Estat Part aplicarà mesures per a vetlar perquè les seues institucions financeres mantinguen, durant un termini convenient, registres adequats dels comptes i transaccions relacionades amb les persones esmentades en el paràgraf 1 del present article, els quals hauran de contindre, com a mínim, informació relativa a la identitat del client i, en la mesura que siga possible, del beneficiari final.

4. A fi de previndre i detectar les transferències del producte de delictes tipificats conforme a la present Convenció, cada Estat Part aplicarà mesures apropiades i eficaces per a impedir, amb l'ajuda dels seus òrgans reguladors i de supervisió, l'establiment de bancs que no tinguen presència real i que no estiguen afiliats a un grup financer subjecte a regulació. A més, els Estats Part podran considerar la possibilitat d'exigir a les seues institucions financeres que es neguen a entaular relacions amb aquestes institucions en qualitat de bancs corresponsals, o a continuar les relacions existents, i que s'abstinguen d'establir relacions amb institucions financeres estrangeres que permeten utilitzar els seus comptes a bancs que no tinguen presència real i que no estiguen afiliats a un grup financer subjecte a regulació.

5. Cada Estat Part considerarà la possibilitat d'establir, de conformitat amb el seu dret intern, sistemes eficaços de divulgació d'informació financera per als funcionaris públics pertinents i disposarà sancions adequades per a tot incompliment del deure de declarar. Cada Estat Part considerarà així mateix la possibilitat d'adoptar les mesures que siguen necessàries per a permetre que les seues autoritats competents compartisquen aquesta informació amb les autoritats competents d'altres Estats Part, si això és necessari per a investigar, reclamar o recuperar el producte de delictes tipificats conforme a la present Convenció.

6. Cada Estat Part considerarà la possibilitat d'adoptar les mesures que siguen necessàries, conforme al seu dret intern, per a exigir als funcionaris públics pertinents que tinguen algun dret o poder de signatura o d'una altra índole sobre algun compte financer en algun país estranger que declaren la seua relació amb aquest compte a les autoritats competents i que porten el degut registre d'aquest compte. Aquestes mesures hauran d'incloure sancions adequades per a tots els casos d'incompliment.

Article 53. Mesures per a la recuperació directa de béns.

Cada Estat Part, de conformitat amb el seu dret intern:

a) Adoptarà les mesures que siguen necessàries a fi de facultar a altres Estats Part per a entaular davant els seus tribunals una acció civil a fi de determinar la titularitat o propietat de béns adquirits mitjançant la comissió d'un delicte tipificat conforme a la present Convenció;

b) Adoptarà les mesures que siguen necessàries a fi de facultar als seus tribunals per a ordenar a aquells que hagen comés delictes tipificats conforme a la present Convenció que indemnitzen o rescabalen per danys i perjudicis a un altre

Estat Part que haja resultat perjudicat per aquestos delictes; i

c) Adoptarà les mesures que siguen necessàries a fi de facultar als seus tribunals o a les seues autoritats competents, quan hagen d'adoptar decisions respecte al decomís, per a reconéixer el legítim dret de propietat d'un altre Estat Part sobre els béns adquirits mitjançant la comissió d'un delicte tipificat conforme a la present Convenció.

Article 54. Mecanismes de recuperació de béns mitjançant la cooperació internacional per a finalitats de decomís.

1. Cada Estat Part, a fi de prestar assistència judicial recíproca de conformitat amb allò que es disposa en l'article 55 de la present Convenció respecte a béns adquirits mitjançant la comissió d'un delicte tipificat conforme a la present Convenció o relacionats amb aquest delicte, de conformitat amb el seu dret intern:

a) Adoptarà les mesures que siguen necessàries perquè les seues autoritats competents puguen donar efecte a tota ordre de decomís dictada per un tribunal d'un altre Estat Part;

b) Adoptarà les mesures que siguen necessàries perquè les seues autoritats competents, quan tinguen jurisdicció, puguen ordenar el decomís d'aquests béns d'origen estranger en una sentència relativa a un delicte de blanqueig de diners o a qualsevol altre delicte sobre el qual puga tindre jurisdicció, o mitjançant altres procediments autoritzats en el seu dret intern; i

c) Considerarà la possibilitat d'adoptar les mesures que siguen necessàries per a permetre el decomís d'aquests béns sense que medie una condemna, en casos en què el delinqüent no puga ser enjudiciat per motiu de defunció, fugida o absència, o en altres casos apropiats.

2. Cada Estat Part, a fi de prestar assistència judicial recíproca sol·licitada de conformitat amb allò que es disposa en el paràgraf 2 de l'article 55 de la present Convenció, de conformitat amb el seu dret intern:

a) Adoptarà les mesures que siguen necessàries perquè les seues autoritats competents puguen efectuar l'embargament preventiu o la confiscació de béns en compliment d'una ordre d'embargament preventiu o confiscació dictada per un tribunal o autoritat competent d'un Estat Part requeridor que constituïska un fonament raonable perquè l'Estat Part requerit considere que existeixen raons suficients per a adoptar aquestes mesures i que ulteriorment els béns serien objecte d'una ordre de decomís a l'efecte de l'apartat a) del paràgraf 1 del present article;

b) Adoptarà les mesures que siguen necessàries perquè les seues autoritats competents puguen efectuar l'embargament preventiu o la confiscació de béns en compliment d'una sol·licitud que constituïska un fonament raonable perquè l'Estat

Part requerit considere que existeixen raons suficients per a adoptar aquestes mesures i que ulteriorment els béns serien objecte d'una ordre de decomís a l'efecte de l'apartat a) del paràgraf 1 del present article; i

c) Considerarà la possibilitat d'adoptar altres mesures perquè les seues autoritats competents puguen preservar els béns a l'efecte de decomís, per exemple sobre la base d'una ordre estrangera de detenció o inculpació penal relacionada amb l'adquisició d'aquests béns.

Article 55. Cooperació internacional per a finalitats de decomís.

1. Els Estats Part que reben una sol·licitud d'un altre Estat Part que tinga jurisdicció per a conèixer d'un delictes tipificat conforme a la present Convenció amb la intenció del decomís del producte del delictes, els béns, l'equip o altres instruments esmentats en el paràgraf 1 de l'article 31 de la present Convenció que es troben en el seu territori deuran, en la major mesura en què ho permeta el seu ordenament jurídic intern:

a) Remetre la sol·licitud a les seues autoritats competents per a obtindre una ordre de decomís a la qual, en cas de concedir-se, compliran; o

b) Presentar a les seues autoritats competents, a fi que es complisca en el grau sol·licitat, l'ordre de decomís expedida per un tribunal situat en el territori de l'Estat Part requeridor de conformitat amb el que es disposa en el paràgraf 1 de l'article 31 i en l'apartat a) del paràgraf 1 de l'article 54 de la present Convenció en la mesura en què garde relació amb el producte del delictes, els béns, l'equip o altres instruments esmentats en el paràgraf 1 de l'article 31 que es troben en el territori de l'Estat Part requerit.

2. Arran d'una sol·licitud presentada per un altre Estat Part que tinga jurisdicció per a conèixer d'un delictes tipificat conforme a la present Convenció, l'Estat Part requerit adoptarà mesures encaminades a la identificació, la localització i l'embargament preventiu o la confiscació del producte del delictes, els béns, l'equip o altres instruments esmentats en el paràgraf 1 de l'article 31 de la present Convenció amb la intenció del seu eventual decomís, que haurà d'ordenar l'Estat Part requeridor o, en cas que es presente una sol·licitud conforme al paràgraf 1 del present article, l'Estat Part requerit.

3. Les disposicions de l'article 46 de la present Convenció seran aplicables, *mutatis mutandis*, al present article. A més de la informació indicada en el paràgraf 15 de l'article 46 les sol·licituds presentades de conformitat amb el present article contindran el següent:

a) Quan es tracte d'una sol·licitud relativa a l'apartat a) del paràgraf 1 del present article, una descripció dels béns susceptibles de decomís, així com, en la mesura que siga possible, la ubicació i, quan siga procedent, el valor estimat dels béns i una exposició dels fets en què es basa la sol·licitud de l'Estat Part requeridor que siga prou explícita perquè l'Estat Part requerit pugua tramitar l'ordre conforme al seu dret intern;

b) Quan es tracte d'una sol·licitud relativa a l'apartat b) del paràgraf 1 del present article, una còpia admissible en dret de l'ordre de decomís expedida per l'Estat Part requeridor en la qual es basa la sol·licitud, una exposició dels fets i la informació que procedisca sobre el grau d'execució que es sol·licita donar a l'ordre, una declaració en la qual s'indiquen les mesures adoptades per l'Estat Part requeridor per a donar notificació adequada a tercers de bona fe i per a garantir el degut procés i un certificat que l'ordre de decomís és definitiva;

c) Quan es tracte d'una sol·licitud relativa al paràgraf 2 del present article, una exposició dels fets en què es basa l'Estat Part requeridor i una descripció de les mesures sol·licitades, així com, quan es dispose d'ella, una còpia admissible en dret de l'ordre de decomís en la qual es basa la sol·licitud.

4. L'Estat Part requerit adoptarà les decisions o mesures previstes en els paràgrafs 1 i 2 del present article conforme i amb subjecció al que es disposa en el seu dret intern i en les seues regles de procediment o en els acords o arranjaments bilaterals o multilaterals pels quals poguera estar vinculat a l'Estat Part requeridor.

5. Cada Estat Part proporcionarà al Secretari General de les Nacions Unides una còpia de les seues lleis i reglaments destinats a donar aplicació al present article i de qualsevol esmena ulterior que es faça de les esmentades lleis i reglaments o una descripció d'aquesta.

6. Si un Estat Part opta per supeditar l'adopció de les mesures esmentades en els paràgrafs 1 i 2 del present article a l'existència d'un tractat pertinent, aqueix Estat Part considerarà la present Convenció com la base de dret necessària i suficient per a complir aqueix requisit.

7. La cooperació prevista en el present article també es podrà denegar, o es podran alçar les mesures cautelars, si l'Estat Part requerit no rep proves suficients o oportunes o si els béns són d'escàs valor.

8. Abans d'alçar tota mesura cautelar adoptada de conformitat amb el present article, l'Estat Part requerit deurà, sempre que siga possible, donar a l'Estat Part requeridor l'oportunitat de presentar les seues raons a favor de mantindre en vigor la mesura.

9. Les disposicions del present article no s'interpretaran en perjudici dels drets de tercers de bona fe.

Article 56. Cooperació especial.

Sense perjudici del que es disposa en el seu dret intern, cada Estat Part procurarà adoptar mesures que li faculden per a remetre a un altre Estat Part que no la hi haja sol·licitada, sense perjudici de les seues pròpies investigacions o actuacions judicials, informació sobre el producte de delictes tipificats conforme a la present Convenció si considera que la divulgació d'aquesta informació pot ajudar l'Estat Part destinatari a posar en marxa o dur a terme les seues investigacions o actuacions judicials, o que la informació així facilitada podria donar lloc al fet que aquest Estat Part presentara una sol·licitud conforme al

present capítol de la Convenció.

Article 57. Restitució i disposició d'actius.

1. Cada Estat Part disposarà dels béns que haja decomissat de conformitat amb allò que es disposa en els articles 31 o 55 de la present Convenció, inclosa la restitució als seus legítims propietaris anteriors, conforme al paràgraf 3 del present article, de conformitat amb les disposicions de la present Convenció i amb el seu dret intern.

2. Cada Estat Part adoptarà, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, les mesures legislatives i d'una altra índole que siguen necessàries per a permetre que les seues autoritats competents procedisquen a la restitució dels béns decomissats, en donar curs a una sol·licitud presentada per un altre Estat Part, de conformitat amb la present Convenció, tenint en compte els drets de tercers de bona fe.

3. De conformitat amb els articles 46 i 55 de la present Convenció i amb els paràgrafs 1 i 2 del present article, l'Estat Part requerit:

a) En cas de malversació o frau de fons públics o de blanqueig de fons públics malversats d'acord amb el que es fa referència en els articles 17 i 23 de la present Convenció, es restituirà a l'Estat Part requeridor els béns decomissats quan s'haja procedit al decomís de conformitat amb allò que disposa l'article 55 de la present Convenció i sobre la base d'una sentència ferma dictada en l'Estat Part requeridor, requisit al qual podrà renunciar l'Estat Part requerit;

b) En cas que es tracte del producte de qualsevol altre delictes comprés en la present Convenció, restituirà a l'Estat Part requeridor els béns decomissats quan s'haja procedit al decomís de conformitat amb allò que disposa l'article 55 de la present Convenció i sobre la base d'una sentència ferma dictada en l'Estat Part requeridor, requisit al qual podrà renunciar l'Estat Part requerit, i quan l'Estat Part requeridor acredite raonablement davant l'Estat Part requerit la seua propietat anterior dels béns decomissats o l'Estat Part requerit reconega els danys causats a l'Estat Part requeridor com a base per a restituir els béns decomissats;

c) En tots els altres casos donarà consideració prioritària a la restitució a l'Estat Part requeridor dels béns decomissats, a la restitució d'aquests béns als seus propietaris legítims anteriors o a la indemnització de les víctimes del delictes.

4. Quan siga procedent, llevat que els Estats Part decidisquen una altra cosa, l'Estat Part requerit podrà deduir les despeses raonables que haja efectuat en el curs de les investigacions o actuacions judicials que hagen possibilitat la restitució o disposició dels béns decomissats de conformitat amb allò que disposa el present article.

5. Quan siga procedent, els Estats Part podran també donar consideració especial a la possibilitat de celebrar acords o arranjaments mútuament acceptables, sobre la base de cada cas particular, amb la intenció de la disposició definitiva dels béns decomissats.

Article 58. Dependència d'intel·ligència financera.

Els Estats Part cooperaran entre si a fi d'impedir i combatre la transferència del producte de delictes tipificats conforme a la present Convenció i de promoure mitjans i arbitris per a recuperar aquest producte i, a tal fi, consideraran la possibilitat d'establir una dependència d'intel·ligència financera que s'encarregarà de rebre, analitzar i donar a conèixer a les autoritats competents tot informe relacionat amb les transaccions financeres sospitoses.

Article 59. Acords i arranjaments bilaterals i multilaterals.

Els Estats Part consideraran la possibilitat de celebrar acords o arranjaments bilaterals o multilaterals amb la intenció d'augmentar l'eficàcia de la cooperació internacional prestada de conformitat amb el present capítol de la Convenció.

CAPÍTOL VI

Assistència tècnica i intercanvi d'informació

Article 60. Capacitació i assistència tècnica.

1. Cada Estat Part, en la mesura necessària, formularà, desenvoluparà o perfeccionarà programes de capacitació específicament concebuts per al personal dels seus serveis encarregats de previndre i combatre la corrupció. Aquests programes de capacitació podran versar, entre altres coses, sobre:

- a) Mesures eficaces per a previndre, detectar, investigar, sancionar i combatre la corrupció, fins i tot l'ús de mètodes de reunió de proves i investigació;
- b) Foment de la capacitat de formulació i planificació d'una política estratègica contra la corrupció;
- c) Capacitació de les autoritats competents en la preparació de sol·licituds d'assistència judicial recíproca que satisfacen els requisits de la present Convenció;
- d) Avaluació i enfortiment de les institucions, de la gestió de la funció pública i la gestió de les finances públiques, inclosa la contractació pública, així com del sector privat;
- e) Prevenció i lluita contra les transferències del producte de delictes tipificats conforme a la present Convenció i recuperació d'aquest producte;
- f) Detecció i embargament preventiu de les transferències del producte de delictes tipificats conforme a la present Convenció;

g) Vigilància del moviment del producte de delictes tipificats conforme a la present Convenció, així com dels mètodes emprats per a la transferència, ocultació o dissimulació d'aquest producte;

h) Mecanismes i mètodes legals i administratius apropiats i eficients per a facilitar la restitució del producte de delictes tipificats conforme a la present Convenció;

i) Mètodes utilitzats per a protegir a les víctimes i els testimonis que cooperen amb les autoritats judicials; i

j) Capacitació en matèria de reglaments nacionals i internacionals i en idiomes.

2. En la mesura de les seues possibilitats, els Estats Part consideraran la possibilitat de prestar-se la més àmplia assistència tècnica, especialment en favor dels països en desenvolupament, en els seus respectius plans i programes per a combatre la corrupció, inclòs el recolzament material i capacitació en les esferes esmentades en el paràgraf 1 del present article, així com capacitació i assistència i intercanvi mutu d'experiències i coneixements especialitzats, la qual cosa facilitarà la cooperació internacional entre els Estats Part en les esferes de l'extradició i l'assistència judicial recíproca.

3. Els Estats Part intensificaran, en la mesura necessària, els esforços per a optimitzar les activitats operacionals i de capacitació en les organitzacions internacionals i regionals i en el marc dels acords o arranaments bilaterals i multilaterals pertinents.

4. Els Estats Part consideraran, prèvia sol·licitud, la possibilitat d'ajudar-se entre si en la realització d'avaluacions, estudis i investigacions sobre els tipus, causes, efectes i costos de la corrupció en els seus respectius països amb la intenció d'elaborar, amb la participació de les autoritats competents i de la societat, estratègies i plans d'acció contra la corrupció.

5. A fi de facilitar la recuperació del producte de delictes tipificats conforme a la present Convenció, els Estats Part podran cooperar facilitant-se els noms de perits que puguen ser útils per a aconseguir aquest objectiu.

6. Els Estats Part consideraran la possibilitat de recórrer a l'organització de conferències i seminaris subregionals, regionals i internacionals per a promoure la cooperació i l'assistència tècnica i per a fomentar els debats sobre problemes d'interés mutu, inclosos els problemes i necessitats especials dels països en desenvolupament i els països amb economies en transició.

7. Els Estats Part consideraran la possibilitat d'establir mecanismes voluntaris amb la intenció de contribuir financerament als esforços dels països en desenvolupament i els països amb economies en transició per a aplicar la present Convenció mitjançant programes i projectes d'assistència tècnica.

8. Cada Estat Part considerarà la possibilitat de fer contribucions voluntàries a l'Oficina de les Nacions Unides contra la Droga i el Delicte amb el propòsit d'impulsar, a través

d'aquesta Oficina, programes i projectes en els països en desenvolupament amb la intenció d'aplicar la present Convenció.

Article 61. Recopilació, intercanvi i anàlisi d'informació sobre la corrupció.

1. Cada Estat Part considerarà la possibilitat d'analitzar, en consulta amb experts, les tendències de la corrupció en el seu territori, així com les circumstàncies en què es cometen els delictes de corrupció.

2. Els Estats Part consideraran la possibilitat de desenvolupar i compartir, entre si i per conducte d'organitzacions internacionals i regionals, estadístiques, experiència analítica sobre la corrupció i informació amb la intenció d'establir, en la mesura que siga possible, definicions, normes i metodologies comunes, així com informació sobre les pràctiques òptimes per a previndre i combatre la corrupció.

3. Cada Estat Part considerarà la possibilitat de vigilar les seues polítiques i mesures en vigor encaminades a combatre la corrupció i d'avaluar la seua eficàcia i eficiència.

Article 62. Altres mesures: aplicació de la Convenció mitjançant el desenvolupament econòmic i l'assistència tècnica.

1. Els Estats Part adoptaran disposicions, conduents a l'aplicació òptima de la present Convenció en la mesura que siga possible, mitjançant la cooperació internacional, tenint en compte els efectes adversos de la corrupció en la societat en general i en el desenvolupament sostenible en particular.

2. Els Estats Part faran esforços concrets, en la mesura que siga possible i en forma coordinada entre si, així com amb organitzacions internacionals i regionals, per:

a) Intensificar la seua cooperació en els diversos plànols amb els països en desenvolupament amb la intenció d'enfortir la capacitat d'aquests països per a previndre i combatre la corrupció;

b) Augmentar l'assistència financera i material a fi de recolzar els esforços dels països en desenvolupament per a previndre i combatre la corrupció amb eficàcia i ajudar-los a aplicar satisfactòriament la present Convenció;

c) Prestar assistència tècnica als països en desenvolupament i als països amb economies en transició per a ajudar-los a satisfer les seues necessitats relacionades amb l'aplicació de la present Convenció. A tal fi, els Estats Part procuraran fer contribucions voluntàries, adequades i periòdiques a un compte específicament designat a aquests efectes en un mecanisme de finançament de les Nacions Unides. Conformement al seu dret intern i a les disposicions de la Convenció, els Estats Part podran també donar consideració especial a la possibilitat d'ingressar en aquest compte un percentatge dels diners decomissats o de la suma equivalent als béns o al producte del delicte decomissats de conformitat amb allò que disposa la Convenció;

- d) Encoratjar i persuadir a altres Estats i institucions financeres, segons siga procedent, perquè se sumeixen als esforços desplegats conforme al present article, en particular proporcionant un major nombre de programes de capacitat i equip modern als països en desenvolupament a fi d'ajudar-los a aconseguir els objectius de la present Convenció.
3. En la mesura que siga possible, aquestes mesures no menyscabaran els compromisos existents en matèria d'assistència externa ni altres arranjaments de cooperació financera en els àmbits bilateral, regional o internacional.
4. Els Estats Part podran celebrar acords o arranjaments bilaterals o multilaterals sobre assistència material i logística, tenint en compte els arranjaments financers necessaris per a fer efectiva la cooperació internacional prevista en la present Convenció i per a previndre, detectar i combatre la corrupció.

CAPÍTOL VII

Mecanismes d'aplicació

Article 63. Conferència dels Estats Part en la Convenció.

1. S'establirà una Conferència dels Estats Part en la Convenció a fi de millorar la capacitat dels Estats Part i la cooperació entre ells per a aconseguir els objectius enunciats en la present Convenció i promoure i examinar la seua aplicació.
2. El Secretari General de les Nacions Unides convocarà la Conferència dels Estats Part a tot tardar un any després de l'entrada en vigor de la present Convenció. Posteriorment se celebraran reunions periòdiques de la Conferència dels Estats Part de conformitat amb el que es disposa en les regles de procediment aprovades per la Conferència.
3. La Conferència dels Estats Part aprovarà el reglament i les normes que regisquen l'execució de les activitats enunciades en el present article, incloses les normes relatives a l'admissió i la participació d'observadors i el pagament de les despeses que ocasione la realització d'aquestes activitats.
4. La Conferència dels Estats Part concertarà activitats, procediments i mètodes de treball amb la intenció d'aconseguir els objectius enunciats en el paràgraf 1 del present article, i en particular:
- a) Facilitarà les activitats que realitzen els Estats Part conforme als articles 60 i 62 i als capítols II a V de la present Convenció, fins i tot promovent l'aportació de contribucions voluntàries;
 - b) Facilitarà l'intercanvi d'informació entre els Estats Part sobre les modalitats i

tendències de la corrupció i sobre pràctiques eficaces per a previndre-la i combatre-la, així com per a la restitució del producte del delictes, mitjançant, entre altres coses, la publicació de la informació pertinent esmentada en el present article;

c) Cooperarà amb organitzacions i mecanismes Internacionals i regionals i organitzacions no governamentals pertinents;

d) Aprofitarà adequadament la informació pertinent elaborada per altres mecanismes internacionals i regionals encarregats de combatre i previndre la corrupció a fi d'evitar una duplicació innecessària d'activitats;

e) Examinarà periòdicament l'aplicació de la present Convenció pels seus Estats Part;

f) Formularà recomanacions per a millorar la present Convenció i la seua aplicació;

g) Prendrà nota de les necessitats d'assistència tècnica dels Estats Part respecte a l'aplicació de la present Convenció i recomanarà les mesures que considere necessàries sobre aquest tema.

5. A l'efecte del paràgraf 4 del present article, la Conferència dels Estats Part obtindrà el necessari coneixement de les mesures adoptades i de les dificultats oposades pels Estats Part en l'aplicació de la present Convenció per conducte de la informació que ells li faciliten i dels altres mecanismes d'examen que establisca la Conferència dels Estats Part.

6. Cada Estat Part proporcionarà a la Conferència dels Estats Part informació sobre els seus programes, plans i pràctiques, així com sobre les mesures legislatives i administratives adoptades per a aplicar la present Convenció, segons ho requerisca la Conferència dels Estats Part. La Conferència dels Estats Part tractarà de determinar la manera més eficaç de rebre i processar la informació, inclosa la que reba dels Estats Part i d'organitzacions internacionals competents. També es podran considerar les aportacions rebudes d'organitzacions no governamentals pertinents degudament acreditades conforme als procediments acordats per la Conferència dels Estats Part.

7. En compliment dels paràgrafs 4 a 6 del present article, la Conferència dels Estats part establirà, si ho considera necessari, un mecanisme o òrgan apropiat per a recolzar l'aplicació efectiva de la present Convenció.

Article 64 Secretaria.

1. El Secretari General de les Nacions Unides prestarà els serveis de secretaria necessaris a la Conferència dels Estats Part en la Convenció.

La secretaria:

a) Prestarà assistència a la Conferència dels Estats Part en la realització de les

activitats enunciades en l'article 63 de la present Convenció i organitzarà els períodes de sessions de la Conferència dels Estats Part i els proporcionarà els serveis necessaris;

b) Prestarà assistència als Estats Part que la sol·liciten en el subministrament d'informació a la Conferència dels Estats Part segons el que es preveu en els paràgrafs 5 i 6 de l'article 63 de la present Convenció; i

c) Vetlarà per la coordinació necessària amb les secretaries d'altres organitzacions internacionals i regionals pertinents.

CAPÍTOL VIII

Disposicions finals

Article 65. Aplicació de la Convenció.

1. Cada Estat Part adoptarà, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, les mesures que siguem necessàries, incloses mesures legislatives i administratives, per a garantir el compliment de les seues obligacions conforme a la present Convenció.
2. Cada Estat Part podrà adoptar mesures més estrictes o severes que les previstes en la present Convenció a fi de previndre i combatre la corrupció.

Article 66. Solució de controvèrsies.

1. Els Estats Part procuraran solucionar tota controvèrsia relacionada amb la interpretació o aplicació de la present Convenció mitjançant la negociació.
2. Tota controvèrsia entre dues o més Estats Part sobre la interpretació o l'aplicació de la present Convenció que no puga resoldre's mitjançant la negociació dins d'un termini raonable deurà, a sol·licitud d'un d'aquests Estats Part, sotmetre's a arbitratge. Si, sis mesos després de la data de la sol·licitud d'arbitratge, aquests Estats Part no han pogut posar-se d'acord sobre l'organització de l'arbitratge, qualsevol d'aquests Estats Part podrà remetre la controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia mitjançant sol·licitud conforme a l'Estatut de la Cort.
3. Cada Estat Part podrà, en el moment de la signatura, ratificació, acceptació o aprovació de la present Convenció o de l'adhesió a ella, declarar que no es considera vinculat pel paràgraf 2 del present article. Els altres Estats Part no quedaran vinculats pel paràgraf 2 del present article respecte de tot Estat Part que haja fet aquesta reserva.
4. L'Estat Part que haja fet una reserva de conformitat amb el paràgraf 3 del present article podrà en qualsevol moment retirar aqueixa reserva notificant-ho al Secretari General de les Nacions Unides.

Article 67. Signatura, ratificació, acceptació, aprovació i adhesió.

1. La present Convenció estarà oberta a la signatura de tots els Estats del 9 a l'11 de desembre de 2003 a Mèrida, Mèxic, i després d'aquesta data, en la Seu de les Nacions Unides a Nova York, fins al 9 de desembre de 2005.
2. La present Convenció també estarà oberta a la signatura de les organitzacions regionals d'integració econòmica sempre que almenys un dels Estats membres de aquestes organitzacions haja signat la present Convenció de conformitat amb el que es disposa en el paràgraf 1 del present article.
3. La present Convenció estarà subjecta a ratificació, acceptació o aprovació. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació es depositaran a poder del Secretari General de les Nacions Unides. Les organitzacions regionals d'integració econòmica podran depositar el seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació si almenys un dels seus Estats membres ha procedit d'igual manera. En aquest instrument de ratificació, acceptació o aprovació aquestes organitzacions declararan l'abast de la seua competència respecte a les qüestions regides per la present Convenció. Aquestes organitzacions comunicaran també al depositari qualsevol modificació pertinent de l'abast de la seua competència.
4. La present Convenció estarà oberta a l'adhesió de tots els Estats o organitzacions regionals d'integració econòmica que compten almenys amb un Estat membre que siga Part en la present Convenció. Els instruments d'adhesió es depositaran a poder del Secretari General de les Nacions Unides. En el moment de la seua adhesió, les organitzacions regionals d'integració econòmica declararan l'abast de la seua competència respecte a les qüestions regides per la present Convenció. Aquestes organitzacions comunicaran també al depositari qualsevol modificació pertinent de l'abast de la seua competència.

Article 68. Entrada en vigor.

1. La present Convenció entrarà en vigor el noranté dia després de la data en què s'haja depositat el trenté instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió. A l'efecte del present paràgraf, els instruments depositats per una organització regional d'integració econòmica no es consideraran addicionals als depositats pels Estats membres de tal organització.
2. Per a cada Estat o organització regional d'integració econòmica que ratifique, accepte o approve la present Convenció o s'adherisca a ella després d'haver-se depositat el trenté instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, la present Convenció entrarà en vigor el trenté dia després de la data en què aquest Estat o organització haja depositat l'instrument pertinent o en la data de la seua entrada en vigor conforme al paràgraf 1 del present article, si aquesta és posterior.

Article 69 Esmena.

1. Quan hagen transcorregut cinc anys des de l'entrada en vigor de la present Convenció, els Estats Part podran proposar esmenes i transmetre-les al Secretari General de les Nacions Unides, qui a continuació comunicarà tota esmena proposada als Estats Part i a la Conferència dels Estats Part en la Convenció perquè l'examinen i adopten una decisió sobre aquest tema. La Conferència dels Estats Part farà tot el possible per aconseguir un consens sobre cada esmena. Si s'han esgotat totes les possibilitats d'aconseguir un consens i no s'ha arribat a un acord, l'aprovació de l'esmena exigirà, en última instància, una majoria de dos terços dels Estats Part presents i votants en la reunió de la Conferència dels Estats Part.

2. Les organitzacions regionals d'integració econòmica, en assumptes de la seua competència, exerciran el seu dret de vot conforme al present article amb un nombre de vots igual al número dels seus Estats membres que siguen Parts en la present Convenció. Aquestes organitzacions no exerciran el seu dret de vot si els seus Estats membres exerceixen el seu i viceversa.

3. Tota esmena aprovada de conformitat amb el paràgraf 1 del present article estarà subjecta a ratificació, acceptació o aprovació pels Estats Part.

4. Tota esmena aprovada de conformitat amb el paràgraf 1 del present article entrarà en vigor respecte d'un Estat Part noranta dies després de la data en què aquest deposite a poder del Secretari General de les Nacions Unides un instrument de ratificació, acceptació o aprovació d'aquesta esmena.

5. Quan una esmena entre en vigor, serà vinculant per als Estats Part que hagen expressat el seu consentiment sobre aquest tema. Els altres Estats Part quedaran subjectes a les disposicions de la present Convenció, així com a qualsevol altra esmena anterior que hagueren ratificat, acceptat o aprovat.

Article 70 Renúncia.

1. Els Estats Part podran denunciar la present Convenció, mitjançant notificació escrita, al Secretari General de les Nacions Unides. La denúncia farà efecte un any després de la data en què el Secretari General haja rebut la notificació.

2. Les organitzacions regionals d'integració econòmica deixaran de ser Parts en la present Convenció quan l'hagen denunciada tots els seus Estats membres.

Article 71. Depositari i idiomes.

1. El Secretari General de les Nacions Unides serà el depositari de la present Convenció.

2. L'original de la present Convenció, el text de la qual en àrab, xinés, espanyol, francès, anglés i rus és igualment autèntic, es depositarà a poder del Secretari General de les Nacions Unides.



La present Convenció va entrar en vigor de forma general el 14 de desembre de 2005 i per a Espanya el 19 de juliol de 2006, de conformitat amb el que s'estableix en el seu article 68 (1).

El que es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 23 de juny de 2006

El Secretari General Tècnic del Ministeri d'Afers exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.